

“ΦΙΑΤ”

ΤΟΥΡΙΝΟΝ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΟΡΤΗΓΑ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΑΣΣΟΝΙ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 55

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΑΓΑΠΑΤΕ

ΣΟΜΙΟΤΕ ΕΣΟ
ΦΥΤΕΥΕΤΕ

ΦΥΛΑΣΣΕΤΕ

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ

Νοεμβ. — Δεα. 1972

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΔΙΟΙΚ. ΕΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΟΜ. ΕΛΛ. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ

ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ
ΝΕΣΤΛΕ
 ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙ
 ΤΑ ΠΑΙΔΙΑΣΑΣ

NESTLÉ

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜ. Σ. Ε. Π. Α. ΠΤΕΡΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ Δ^ΑΣ ΑΛΕΞ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡ. 34-35. — ΑΘΗΝΑΙ — ΝΟΕΜΒ. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1922

Η Α. Μ. Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΠΑΝΤΕΝ ΠΑΟΥΕΛ

Ουδέποτε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πλάτωνος, ἀνθρώπινος νοῦς ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ καὶ ἐφαρμοσῇ τελειότερον σύστημα ἀναπλάσεως τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κόσμου, οἷον συνέλαβε καὶ ἐπραγματοποίησε τὸ δαιμόνιον τοῦ Στρατηγοῦ ΜΠΑΝΤΕΝ ΠΑΟΥΕΛ.

Ὁ Προσκοπισμὸς μὲ τὴν ζωογόνον του ἀναμορφωτικὴν παιδαγωγικὴν πνοὴν ἐξαπλούμενος ἀλματωδῶς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ὡς ἀπέδειξε τὸ ἐν Παρισίοις Διεθνὲς Συνέδριον, θὰ καταστῇ ὁ γρανίτης ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ θεμελιωθῇ ἡ ζωντανὴ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν.

Ἐργάζομαι καὶ θὰ ἐργάζομαι μετὰ θέρμης ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ προσκοπικοῦ θεσμοῦ, διότι πιστεύω ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀναμορφωτικὴν δύναμιν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐπέλθῃ ἡ εἰρηρικὴ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρωπότητος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

Διὰ τούς

ΑΡΧΗΓΟΥΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Ἡμερησία διαταγή 20ῆς Δεκεμβρίου 1922

Ἀριθ. Πρωτ. 1937

Ἄξιότιμοι Ὁ Γενικός Ἐφορός
Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνας Προσκόπους

Ἀγαπητοὶ μου Προσκόποι,

Χίλια ἑνεακόσια εἴκοσι δύο ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς πού ὁ Θεὸς κατήλθεν εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβασίλευεν τὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος, τοῦ πρὸς ἀλλήλους μίσους καὶ φθόνου, τοῦ ἔκφυλισμοῦ καὶ τῆς ἀνηθικότητος. Χίλια ἑνεακόσια εἴκοσι δύο ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἀστέρος πού ὠδήγησε τοὺς Μάγους πρὸς Ἐκεῖνον πού ἦτο Θεὸς καὶ ἐγεννήθη ἄνθρωπος ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας καὶ τοῦ ὑψηλοτέρου Αὐτοῦ κηρύγματος τοῦ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ Πρῶτος τῶν Προσκόπων, ὁ θεῖος Ἰησοῦς, ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Κόσμου. Τὰς λέξεις ταύτας μᾶς ἔδωκεν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην ἵνα ἐκ' αὐτῶν στηρίξωμεν τὸ Μεγάλο Προσκοπικὸν μᾶς ἔργον.

«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» εἰς τὸ ἀπέραντον τοῦτο φιλοσοφικὸν δόγμα ἐγκλείεται ὁλόκληρος ὁ προσκοπικὸς Νόμος, μετὰ τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν φιλοδοξίαν ἡμεῖς οἱ μιμηταὶ τοῦ θείου Προσκόπου νὰ διδάξωμεν ὁλόκληρον τὸν κόσμον. «Ἀγαπᾶτε Ἀλλήλους» Ναί. Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν πού ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἄλλην, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν πού τὰ μίση καὶ τὰ πάθη ἐχώρισαν ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πού ὁ ἔκφυλισμὸς καὶ ἡ ἀχρεΐότης κατέστρεψαν ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ὅλας τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τῆς Φυλῆς, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ξαναγεννηθῇ ὁ Θεός, εἶναι ἀνάγκη νὰ συνέλθωμεν καὶ νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἱερὰν τοῦ Θεοῦ παρακαταθήκην, μετανοοῦντες εἰλικρινῶς, λησμονοῦντες τὰ πάντα καὶ προτείνοντες τὰ ἀδελφικά μᾶς στήθη; ὡς ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους. Ναί, ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοιοῖα ἀδελφικῆ περιώσωμεν τὴν νέαν γενεάν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ ἵνα ἴδωμεν καὶ πάλιν τὸν φέρελιν ἀστέρα πού θὰ μᾶς ὠδηγήσῃ εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον τῆς ἀποκαταστάσεώς μᾶς.

Εἰς τὰς θείας αὐτὰς ἡμέρας, ἀγαπητοὶ μου Πρόσκοποι, ὡς ἀνοίξωμεν τὰς ἀγκάλας μᾶς πρὸς τοὺς

πρόσφυγας ἀδελφοὺς μᾶς καὶ ὅπως ἡ Φάτινη ἐδέχθη τὸν Χριστόν, ὡς τοὺς δεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφικά εἰς τὰ πτωχικά μᾶς σπίτια καὶ ὡς τοὺς παρηγοήσωμεν διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον καταστροφὴν τῶν θὰ εἶναι δι' αὐτοὺς μιὰ μεγάλη χαρὰ ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν εἶναι ξένοι, ἀλλ' ἀδελφοί.

Αὐτὰ ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ εἰς τὰς στιγμὰς ταύτας τὰς θείας καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ ἐκ τοῦ βάρους τῆς ψυχῆς μου νὰ εὐτυχήσητε, νὰ ἴδητε ἡμέρας εὐτυχεῖς καὶ ἐνδόξους συντελοῦντες διὰ τοῦ προσκοπικοῦ μᾶς ἔργου εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους.

ΛΕΩΝ. ΠΙΤΕΡΗΣ

Ἀθῆναι 1 Νοεμβρίου 1922.

Ἀριθ. πρωτ. 1799

Ἐγκύκλιος διαταγή

Ἄξιότιμοι Ὁ Γενικός Ἐφορός

Πρὸς τὰ Προσκοπικὰ Σώματα

Πληροφοροῦμεν ὑμᾶς ὅτι, καθ' ἃ μᾶς κοινοποιεῖ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον, κυκλοφορεῖ κάποια ἔκκλησις ἐνὸς ὀνόματι Svertchkoff, ὅστις αὐτονομάζεται Ἐφορός τῶν Ρώσων προσφύγων Προσκόπων τῆς Φιλανδίας καὶ ζητεῖ συνδρομὴν.

Τὸ πρόσωπον αὐτὸ δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένον παρὰ τοῦ Κέντρου τῶν Ρώσων Προσκόπων, ὥστε δὲν πρέπει νὰ τοῦ σταλῇ καμμία ἀπάντησις.

Οἱ μόνοι ἀνεγνωρισμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν Ρώσων καὶ Ρωσίδων Προσκόπων εἰσὶν ὁ Κορς Α Τελ καὶ ἡ Κα Kolokoltzoff.

Α. Πιτέρης

Ἀριθ. πρωτ. 1810

Ἐγκύκλιος διαταγή

Ἄξιότιμοι Ὁ Γενικός Ἐφορός

Πρὸς τὰ Προσκοπικὰ Σώματα

Ἐπειδὴ παρετήρησα διαφόρους τύπους σφραγίδων χρησιμοποιοιμένας ὑπὸ Ἀρχηγῶν, Ἐφόρων κλπ. διὰ τοῦτο ἐντέλλομαι, ὅπως πάντες συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ ὄργανισμοῦ διατάξεις εἰς τὸ μέλλον, καθ' ὅσον θὰ τιμωρῆσω αὐστηρότατα πάντα παραβάτην.

Αἱ ὀμάδες Προσκόπων ἔχουσι σφραγίδα φέρουσαν

Ἀθῆναι 4 Νοεμβρίου 1922.

τὸ σῆμα τοῦ Σώματος (τρίφυλλον) καὶ γύρωθεν τὰς λέξεις «Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων» τὸν ἀριθμὸν τῆς ομάδος καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως εἰς ἣν ἀνήκει.

Οἱ Περιφερειακοὶ καὶ Τοπικοὶ Ἐφοροὶ ἔχουσι σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον πρόσκοπον ἀντιζώντα τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον καὶ γύρωθεν τὰς λέξεις «Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων» ὁ Ἐφορὸς περιφ. Ἀττικοβοιωτίας ἢ ὁ Τοπικὸς Ἐφορὸς.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις σφραγίδος φερούσης ἐν τῷ μέσῳ τὸ ἐθνόσημον.

Α. Πιέρης

ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΑΠΟ ΗΘΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Οἱ διάφοροι κατακρίται τοῦ προσκοπισμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων σαθρῶν, ἀμελετήτων καὶ ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων, διατείνονται ὅτι ὁ προσκοπισμὸς κατανατᾷ καθαρῶς στρατιωτικὸν Σῶμα καὶ ἔνεκα τούτου δὲν εἶναι τοῖς πᾶσι ἀρεστός.

Δὲν προτίθεται νὰ ἐξετάσω τὰ προτερήματα τοῦ προσκοπισμοῦ καθ' ἓνα ἕκαστον, τὰς ἀρχάς του, τὰς μεθόδους του καὶ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι εἶναι θαυμαστά καὶ θεῖα, ἀλλὰ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν μου μίαν μόνον τούτου ἀρχήν, ἐν μόνον θὰ προσπαθῆσω νὰ ἀναπτύξω εἰς τοὺς συναδέλφους μου προσκόπους: τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἔχει ὁ προσκοπισμὸς εἰς τὴν ἐν γένει ἠθικὴν διάπλασιν τῆς κοινωνίας.

Ἐὰν ἀποπειραθῆ τις νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἠθικὰς βάσεις αἷς ἔχει τὸ κράτος τῶν κρατῶν σχετικῶς μετὰ τὴν ἐξελισσομένην κοινωνίαν, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως ἅπαντα βαίνουσι ἐπὶ τὰ χεῖρω τῶν κρατῶν προπορευομένων, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τις ὅτι ἐν τῶν μεγαλειτέρων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, τὸ τόσον φημιζόμενον διὰ τὴν ἀρρενοπρεπῆ ἐξέλιξιν του καὶ τὸ πλείτερον παντὸς ἄλλου προσπαθοῦν νὰ συγκρατηθῆ, ἐξελίσσεται τόσον γοργῶς πρὸς τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν καταστροφὴν, εἰς τρόπον ὥστε ὀλιγίστας νὰ δύναται τις νὰ ἔχη ἐλπίδας ἐπὶ τοῦ μέλλοντός του ἂν οὕτω προχωρήσῃ.

Ἀλλὰ ἡ πρὸς τὸν ἐκφυλισμὸν φορὰ αὕτη δὲν ἀφῆκε καὶ τὸ ἡμέτερον κράτος ἀνεπηρέαστον: ἐτέθησαν ἤδη ἰσχυραὶ βάσεις ἠθικῆς καταστροφῆς καὶ ἂν δὲν ληφθοῦν μέτρα αὐστηρὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ ἀσφαλῶς θὰ πρωτεύσωμεν μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτήν. Ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶναι τόσον ραγδαία ἡ ἠθικὴ παραλυσία τῆς κοινωνίας ὥστε ἂν τις παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ ἐγγύς τὰ πράγματα καὶ μετὰ τὸσας λεπτομερείας

ὅσον ἠδυνήθη νὰ παρακολουθήσω ἐγώ, θὰ δύναται ἐκ του ἀσφαλοῦς κάπως νὰ ἐκφέρῃ ποιὰν τινα γνώμην.

Ἐπισημαίνω ἐπὶ δευτέρῳ ὡς πρόσκοπος καὶ δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἐγνώρισα ὅλας τὰς μεθόδους τούτου, ὅλην τὴν ζωογόνον του δύναμιν, ὥστε αἰσθάνομαι ποῖα ἀποτελέσματα ἔχει οὗτος ἐπὶ τῆς κοινωνίας διὰ τὴν ἠθικὴν τῆς ἐξέλιξιν. Διὰ νὰ πεισθῶσιν οἱ ὀπισθοδρομοὶ περὶ τοῦ ἐναντίου φρονούντες ἀρκεῖ νὰ συγκρίνουν δύο παιδας, ἓνα πρόσκοπον καὶ ἓνα μὴ τοιοῦτον, ἀνατραφέντας μετὰ τὰ αὐτὰ μέσα, μετὰ τὰς αὐτὰς μεθόδους, εἰς τὸ αὐτὸ περιβάλλον, μετὰ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ τότε θὰ ἀντιληφθῶσι ποῖον κολοσσαῖον ἔργον ἐκτελεῖ ὁ προσκοπισμὸς ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἠθικῆς διαπλάσεως τῶν παιδῶν. Θὰ ἀντιληφθῶσι τότε ὅτι οἱ πρόσκοποι δὲν ἀκούουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοὺς βαθμοφόρους τῶν εἰμῆ πῶς πρέπει νὰ κάμουν καλὰς πράξεις, πῶς νὰ ὦσιν εὐγενεῖς, πῶς νὰ ἀγαπῶσι τοὺς πάντας, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν φύσιν, τὴν ἐκμάθησιν διαφόρων ὠφελίμων πραγμάτων, τὴν προτροπὴν διὰ τὴν ἐν τῷ σχολείῳ πρόδον των καὶ οὕτω ὁ νοῦς τοῦ παιδὸς ἀφοσιούται εἰς τὰ ἔργα τούτα τὰ συναφῆ καὶ ἀλληλένδετα πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ δὲν τοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ μάθῃ τὴν εὐκολὴν ὁδὸν τῆς διαφθορᾶς. Ἄς παρατηρήσῃ τότε καὶ τὸν ἕτερον τὸν μὴ πρόσκοπον διὰ τῶν αὐτῶν μέσων (ἐκτὸς τοῦ προσκοπισμοῦ) ἀνατραφέντα θὰ ἴδουσι ὅτι, ἀφοῦ κορεσθῆ περιφερόμενος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τότε θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ καφρανεῖον ἢ τίς οἶδε ποῦ χειρότερον διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἠθικῆς του καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου, ὀλιγίστου χρόνου, θὰ ἔχομεν ἅψ' ἑνὸς μὲν νέον ὑγιᾶ καὶ σφριγῶντα καὶ ἀκμαῖον, « βράχον ἠθικῆς », σωματικῆς διαπλάσεως, γνώσεων διαφόρων ὠφελίμων πραγμάτων, ἔτοιμον νὰ ριφθῆ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου μετὰ ἰσχυρότερα ἐφόδια διὰ νὰ νικήσῃ, ἅψ' ἑτέρου δὲ σκιὰν ἀνθρωπίνην καχεκτικὴν μετὰ τὰς ὀλεθριωτέρας τῶν ἔξεων, ἀχρηστον τελείως διὰ τὸν ἑαυτὸν του, οἰκογένειαν, κοινωνίαν καὶ πατρίδα. Καὶ τότε φαντάζομαι ὅτι θὰ πεισθοῦν καὶ ὅσοι δὲν ἔχουν τὰ παιδιά των προσκόπους, θὰ φροντίσῃ δὲ μετὰ κάθε τρόπον νὰ τὰ κάμουν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν αὐτῆν τὴν ὑπαρξίν. Μάλιστα, τὴν ὑπαρξίν των θὰ ἐξασφαλίσου ἐν τῷ προσκοπισμῷ.

Ἀμαρούσιον τῆ 11 Νομβρίου 1922

Ἀναστάσιος Παπαδημητρίου Α. Δ. Α. Κ.

FLORENCE MONTGOMERY

Ο ΠΑΡΕΞΗΓΗΘΕΙΣ

(MISUNDERSTOOD)

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἀ)δος ALEX

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

— Ἐμπρὸς παιδιὰ ! ἤκουσθη ἡ φωνὴ τοῦ Ἐβεραο πηγαίνομε περίπατο μετὸν θεῖο σας, ἂν θέλετε ἔλατε μαζί μας.

Ἄντι ἀπάντησεως ἀκούσθησαν βήματα βιαστικά πού ἀκολούθησαν τρέχοντας τοὺς δύο κυρίους.

Κάθε Κυριακὴ ἐσυνήθιζαν νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς σταύλους καὶ τὸ κτήμα καὶ ὕστερα νὰ πηγαίνουν περίπατο εἰς τὸ δάσος.

— Ἐφέτος θὰ ἔχουμε καλὴ χρονιά, εἶπεν ὁ σερ Ἐβεραο ὅταν εὐρέθησαν εἰς τὸ κτήμα.

— Βέβαια, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ὁ Χάρου πού ἦταν πάντοτε πρόθυμος νὰ πῆ τὴν γνώμη του—θὰ ἔχουμε τόσο πολὺ στάρι ὥστε δὲν θὰ ξέρωμε πού θὰ τὸ βάλωμε.

— Ἄν βγῆς ἀληθινός, ἀπήντησε ὁ Πατέρας του, θὰ δώσω ἓνα χορὸ πρὸς τιμὴν σας καὶ θὰ χορέψετε σὺ καὶ ὁ Νόλλυ μετὰ τὰ ὠμορφότερα κοριτσάκια τοῦ χωριοῦ.

— Ἄ ! ἐγὼ ξέρω μετὰ ποιὰν θὰ χορέψω, ἀνέκραξεν ὁ Χάρου ἐνθουσιασμένος — δὲν εἶναι οὔτε κοριτσάκι οὔτε ὠμορφη εἶναι εἴκοσι χρόνων. Ἐμένα δὲν μ' ἀρέσουν τὰ κοριτσάκια.

— Καὶ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ εὐτυχὴς κυρία, ἠρώτησεν ὁ θεῖος Κάρολος.

— Δὲν εἶναι κυρία, ἀπήντησεν ὁ Χάρου προσβληθεὶς — εἶναι ἡ Ντόλλυ ἡ σιδερόστρα· ἔχει κάτι μπράτσα γερά καὶ φορεῖ τσόκαρα. Δὲν εἶναι κυρία ἡ Ντόλλυ.

— Δηλαδή, ἐπρόσθεσεν ὁ Νόλλυ, τίς κυριακὲς γίνεται κυρία : Κατεβάξει τὰ μανίκια της καὶ φορεῖ σακαρίνια μετὰ κουμπάκια ἄσπρα.

— Δὲν ἔχει σχέσι αὐτό, ἔτσι εἶναι ἡ κυρία. Δὲν ἔχεις δὴ ἐσὺ ποτέ σου κυρία... Δὲν ξέρεις...

— Πῶς ἔχω ἰδῆ τὴν Κα Τζοὺς, τὴν γυναῖκα τοῦ ἐπιστάτη.

— Δὲν εἶναι πραγματικὴ κυρία αὐτὴ—καὶ χαμηλώνοντας λίγο τὴ φωνή, γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀκούσιν οἱ ἄλλοι — δὲν θυμᾶσαι τὴ Μαμά καὶ δὲν ξέρεις.

— Καὶ σὺ Νόλλυ μετὰ ποιὰν θὰ χορέψης; ἠρώτησεν

ὁ σερ Ἐβεραο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν διέφυγε ἡ παρατήρησις τοῦ Χάρου.

— Μετὰ τὴν κόρη τοῦ ἐπιστάτου, εἶναι ἡ μικρότερη ἀπ' ὅλα τὰ κορίτσια πού ξέρω.

— Ὡστε ἦσθε ἐξησφαλισμένοι καὶ οἱ δύο, εἶπεν ὁ θεῖος Κάρολος.

— Καὶ πότε θὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ χορὸς Μπαμπάκα, ἠρώτησεν ὁ μικρὸς Νόλλυ μετὰ ἀνυπομονησίαν.

— Ὅταν ἀλωνίσωμε. Τότε θὰ ὀρίσῃς ἐσὺ τὴν ἡμέρα πού θέλεις νὰ γίνῃ ὁ χορὸς.

— Ἄ ! ὦραϊα ! θὰ ἔρχωμαι λοιπὸν κάθε ἡμέρα νὰ βλέπω ἂν ζοντεῖν νὰ γίνῃ τὸ στάρι ἢ καλλίτερα ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ ἔρχωμαι κάθε ἡμέρα, θὰ φυτέψω αὐτὸ σὲ μιὰ γλάστρα στὴν κάμαρα μου νὰ τὸ βλέπω τακτικά.

— Τώρα τὸ ξερίζωσες· αὐτὸ δὲν θὰ πιάσῃ πιά.

Τοῦ μικροῦ Νόλλυ τὸ πρόσωπο ἐσκυθρόπασε διὰ μᾶς καὶ ὁ Χάρου πού τὸ ἀντελήφθη τοῦ εἶπε γὰρ νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

— Ἐννοια σου, Νόλλυ, θὰ τὸ φυτέψωμε μέσα στὴ μέση ἀπὸ τὰ καλλίτερα στάχνα καὶ θὰ ξαναπιάσῃ κοντὰ στὰ ἄλλα. Θὰ μᾶς τὸ χρεωστῇ μάλιστα εὐγνωμοσύνη πού τοῦ ἐκάναμε καλό.

— Πᾶμε τώρα σὲ καμμιὰ σκιά γιατί ἐδῶ εἶναι ζέστη ἀφόρητη, εἶπεν ὁ θεῖος Κάρολος καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὰς φιλύρας ἐνῶ ὁ Χάρου ἔσπευσε νὰ φυτέψῃ τὰ δύο στάχνα γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν μικρὸν ἀδελφόν του.

— Θεῖε, ἐφώναξε σὲ λίγο, θὰ μᾶς πῆτε τὸ βράδυ καμμιὰ ὦραϊα ναυτικὴ ἱστορία ἀπ' αὐτὲς πού ξεύρετε

— Ναί, ἂν εἶσαι φρόνιμος θὰ σοῦ πῶ.

— Ξέρεις, Μπαμπά, θὰ γίνω ναυτικὸς κι' ἐγὼ σὺν μεγαλώσω.

— Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ὁ Νόλλυ.

— Ὅχι ἐσὺ, ἀγάπη μου ! Ἐσένα δὲν θὰ μπορέσω ποτέ νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ—καὶ ἔσκυψε καὶ τὸν ἐφίλησε, ἐνῶ ὁ Χάρου προσεποιήθη ὅτι ἐκύτταζε μακριὰ τὰ στάχνα πού εἶχε φυτέψῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ

Από τις άκρες του κόσμου ξεκινούνε κάθε χρόνο χιλιάδες άνθρωποι και έρχονται στην Ελλάδα για να ξεπληρώσουν φόρο εύγνωμοσύνης στο παλιό της μεγαλείο. Κάθε άνοιξη τους βλέπουμε να τριγυρνούν με ένα βιβλίο στο χέρι όπου υπάρχει άρχαιο έρειπιο ή να στέκονται με θρησκευτική ευλάβεια έμπρός σε κάποιο άγαλμα, μέσα στις σιωπηλές αίθουσες των Μουσείων. Άλλοι τολμηρότεροι σαν τον Ρεπαϊ έχουν το θάρρος να φωνάζουν δυνατά από την Ακροπόλη των Αθηνών επάνω προς όλο τον κόσμο τη φλογερή τους προσευχή.

Γι' αυτούς είναι ή Ελλάδα ο ευλογημένος τόπος όπου έβλάστησε για πρώτη φορά και αναπτύχθηκε ο λαμπρός εκείνος πολιτισμός, που απλώθηκε ύστερα και στο νεώτερο κόσμο. Έδώ στην Ελλάδα έζησε ο λαός εκείνος, που αρχίζοντας από την πρωτόγονη κατάσταση του ανθρώπου έφθασε σε ένα σημείο ζηλευτής άκμης. Από την άπλη παρατήρηση της φύσης γύρω του και την προσπάθεια να εξηγήσει ό,τι γινότανε σ' αυτήν άκατανόητο γι' αυτόν, έπλασε σιγά-σιγά το δροσερότατο εκείνο δημιούργημα ανθρώπινης φαντασίας: τους Θεούς του και όλη τη σχετική με αυτούς μυθολογία. Και έπειτα προσπαθώντας να τους αποδώσει ύλικώτερα κάπως στον ιδανικώτερο τύπο της ανθρώπινης μορφής, όπως τους φαντάστηκε, άρχισε με ένα άμορφο ξύλινο άγαλμα και έφθασε στο τέλος προχωρόντας σιγά-σιγά, στην τελειότερη απόδοση της ιδανικώτερης ανθρώπινης μορφής, τον Έρμη του Πραξιτέλη και τα άλλα άγάλματα της ίδιας τέχνης, στην όποιαν μπόρεσε να αποτυπώσει και λεπτότατα ψυχικά συναισθήματα. Για να στεγάσει το άγαλμα που παρίστανε το θεό του, έφτιαξε πρώτα ένα μικρό ναΐσκο, επάνω στον τύπο του σπιτιού του και διατηρόντας με σχολαστική συντηρητικότητα τις κατά μέρος μορφές, που του έδωσε το ύλικό που μεταχειρίσθηκε στην αρχή, προσπαθούσε μόνο να τις διαμορφώσει καλλιτεχνικώτερα ως που κατέληξε στον τέλειο εκείνο τύπο αρχιτεκτονικού οικοδομήματος, τον δλομάραρο, απλό και σοβαρό ναό του 6ου και 4ου π. Χ. αιώνας, τον Παρθενώνα και τους σύγχρονους του ναούς. Και μαζί με το ναό του εξελίχθηκαν και τα άλλα οικοδομήματα τα χρήσιμα για τις πνευματικές και σωματικές των ανάγκες, τα Γυμναστήρια, οι Άγορές, τα Θέατρα, τα Στίδια, οι Βιβλιοθήκες και οι δημόσιες Στοές.

Γιατί παράλληλα με την καλλιτεχνική του ανάπτυξη που του προκαλούσε το είδος της θρησκείας του, επήγαυε και ή ανάπτυξη του σε όλες τις άλλες απόψεις της ζωής. Έννοιωσε καλά την αξία που έχει στη ζωή γερό και ώρατο κορμί και μιá από τις κυριώτερες του φροντίδες στάθηκε το να φτιάξει τέτοια κορμιά, βάζοντας το παιδί μέσα στο Γυμναστήριο από τα τρυφερότερα χρόνια της ζωής του ως που να νοιώσει καλά μεστωμένο και καλλιτεχνικά διαμορφωμένο το κορμί του. Δέν παραμέλησε όμως και της ψυχής την ανάλογη μόρφωση και καθιέρωσε τη Μουσική απαραίτητο συμπλήρωμα της διαπλάσεως του παιδιού. Μα και γενικώτερα προσπάθησε να άντικρύσει με θαυμαστό τρόπο όλα τα προβλήματα που παρουσιάζει ή ζωή και δημιουργήσει σταθερές και αναλλοίωτες ήθικες άρχές που κανόνιζαν τη ζωή στην κοινωνία.

Από όλη αυτή βέβαια την άνώτερη πνευματική εκδήλωση του λαού εκείνου δέν μπόρεσαν να μäs μείνουν πολλά

πράγματα γιατί τα πιο πολλά και καλά από τα προϊόντα της πνευματικής του παραγωγής χάθηκαν ή παραμορφώθηκαν όσο να φθάσουν σ' έμάς και μόνο κατώρθωσαν να μείνουν μερικά κομμάτια από τα ύλικά εκείνα μνημεία, επάνω στα όποια είχε αποτυπωθή ή σκέψη των.

Και τα λείψανα αυτά, που έστω έρειπωμένα μπόρεσαν να φθάσουν ως την εποχή μας, έρχονται και τρέχουν να ιδούν από τις άκρες του κόσμου οι ξένοι άνθρωποι.

Και έμεις!

Έμεις είμαστε οι απόγονοι των αρχαίων Έλλήνων που δημιούργησαν εκείνο τον πολιτισμό! Το αίμα τους κληρονομήσαμε μαζί με το όνομά των, την ίδια χώρα κατοικούμε και βλέπουμε τον ίδιο ουρανό. Κάτω από τα σπείτα μας βρίσκουμε τα θεμέλια των δικών τους, και όπου και αν σκαλίσουμε λιγάκι κάτι θα βρούμε που να μäs θυμίσει τη ζωή των.

Και όμως! Πόσοι από μäs γύρισαν κάποτε να δούν με λίγη ευλάβεια ένα από τα έρειπια αυτά που σκεπάζουν τον τόπο μας απ' άκρη σ' άκρη; Αδιάφοροι περνούμε από μπροστά των χοροιδεύοντας χαμμάι φορά και τους ξένους ανθρώπους, που βλέπουμε γονατισμένους στα κούρα μάρμαρά των.

Άς μñν εξετάσουμε τώρα ποιός φταίει γι' αυτό. Μα ως φροντίσουμε τουλάχιστον να διορθώσουμε ό,τι έγινε ως τώρα. Και ως μη νομίσει βέβαια κανείς πώς ώνειροπόλησα τη μακαρισμένη εκείνη εποχή που περιμέναμε όλη μας τη σωτηρία από το όνομά μας μόνο. Άλλο είναι αυτό και άλλο ή ανάγκη να γνωρίσουμε τι είναι τέλος πάντων τα πράγματα αυτά που συναντούμε σε κάθε μας βήμα, τα λείψανα που άφισαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας.

Πρέπει όπωσδήποτε να τα γνωρίσουμε έμεις βαθύτερα από κάθε άλλον; να νοιώσουμε έμεις το πνεύμα και το χαρακτήρα τους πιο καλά από κάθε άλλον. Γιατί είμαστε και οι μόνοι κατάλληλοι γι' αυτό. Οι ξένοι είναι ξένοι. Το πνεύμα τους και ή ιδιοσυγκρασία τους είναι διαφορετικά και με μεγάλο κόπο μπορούν να νοιώσουν τον αρχαίο κόσμο. Μα έμεις! Άν οι χρόνοι της σκλαβιάς μäs καθυστέρησαν λίγο όμως δέν πρέπει να χάνουμε και την εθνική μας συνείδηση. Δύσκολο πράμα δέν είναι. Εκείνος που θα το πτύχει είναι ο Προσκοπισμός. Άν σήμερα δέν έχει, δυστυχώς, άκμή στα χέρια του όλη την ερχόμενη γενιά, θα την έχει όμως αύριο άσφαλώς. Έτσι μαζί με τις άλλες άρετες που τους καλλιεργεί σιγά-σιγά, ως βάση και μιá του φροντίδα άκόμη: να κάνει τα παιδιά να γνωρίσουν και να αγαπήσουν τα λείψανα της Αρχαίας εποχής που βρίσκονται στον τόπο μας. Ο κάθε Άρχηγός στην περιφέρειά του μπορεί με έκδρομές να επισκεφθή και να διδάξει στα παιδιά τη σημασία των αρχαίων που βρίσκονται κοντά των.

Εκτός από τη δική μας μόρφωση υπάρχει και μιá άλλη ανάγκη. Άύριο άδελφικές μας ομάδες Προσκόπων, άκολουθώντας το παράδειγμα των γονιών των, θα έλθουν στην Ελλάδα. Ποιός θα τους κάνει τον ξεναγό; και ποιá θα είναι ή κατάλληλη των να δούνε πώς εκείνα πόθι ήταν γι' αυτούς ένα μακρινό όνειρο και παντοτινός πόθος να τα ιδούνε είναι αδιάφορα τελείως για μäs, για μäs που είναι δικá μας και μέρα-νύχτα έμπρός μας; Άς μñν καθυστερούμε λοιπόν! Στις έκδρομές μας ως συνδιάζουμε πάντα και τη γνώση της αρχαιολογικής σημασίας των τόπων που επισκεπτόμαστε. Οι Άρχηγοί των Ομάδων Αθηνών θα έφρονουν πάντα πρόθυμα πληροφορίες στα Γραφεία του Σώματος, και των Έπαρχιών οι Άρχηγοί μπορούν να έχουν ό,τι πληροφορίες θέλουν ζητώντας τις έγκαιρως από το Σώμα.

Έμεις από τις στήλες του Περιοδικού αυτού θα προσπαθήσουμε να βοηθήσουμε όσο μπορούμε στο έργο αυτό ελπίζοντας πώς άκαρπο δέν θα μείνει.

ΝΙΚΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

PIERRE GIRARD

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΩΡΜ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΟΜΑΔΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Μετάφρασις

ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ὑπὸ

δοκ Μ. - Χ. ΔΟΥΡΙΩΤΗ

Ὁ Φίλιππος τοῦ ὑπέδειξε τοὺς ὅρους τῆς ἐγγραφῆς. Ἔπρεπε νὰ τοῦ ὑπογράψῃ ἓνα χαρτί ὁ πατέρας του, νὰ μάθῃ ἀπ' ἔξω τὸν νόμο, ὅ,τι σχετικὸ μὲ τὴν Σημαία, καὶ τοὺς τρεῖς πρώτους στίχους τοῦ ἔθνικοῦ ὕμνου. Θὰ ἔπρεπε ἐξ ἄλλου νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τῆς Ὀμάδος 35 λεπτὰ τὸ μῆνα. Ἡ στολὴ θὰ τοῦ ἐκόστιζε ἐν ὄλῳ 10 δραχμάς.

— Πῶς ὀνομάζεσαι ;

— Ἰωάννης Βερνέ.

— Γιατὶ θέλεις νὰ γίνῃς πρόσκοπος ;

Ἐρώτησις πολὺπλοκή. Γιατὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ φορέσῃ τὴ στολὴν, γιὰ νὰ λαμβάνῃ μέρος στὰ ἀγωνίσματα, νὰ κάμνῃ γυμνάσια καὶ νὰ μιμῆται τοὺς στρατιώτας. Μὰ οἱ λόγοι αὐτοὶ δὲν θὰ ἦσαν ἀρκετοὶ καὶ ὁ Γιάννης ἔμενε βουβός.

Ὁ Φίλιππος χαμογελοῦσε. Δὲν ἐπέμενε στὴν ἐρώτησί του ἀλλὰ τοῦ εἶπε :

— Θὰ μάθῃς τί θὰ πῇ πρόσκοπος ὅταν γίνῃς καὶ σὺ ἓνας ἀπ' αὐτούς. Στὴν ἀρχὴ δὲν θὰ εἶσαι παρὰ μόνον Μαθητευόμενος. Ἀργότερα ἀφοῦ περάσῃς ὀρισμένας ἐξετάσεις, θὰ γίνῃς πρόσκοπος. Θὰ ὀρκισθῆς τότε νὰ ὑπακούῃς εἰς τὸν Νόμο, τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ξεύρῃς ἀπ' ἔξω τὰ δώδεκα ἀρθρα. Ἄν βάλῃς καλὴ θέλησι ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Ὁ Γιάννης Βερνέ δὲν πολυπρόσεχε σ' αὐτὰ πού ἄκουε. Τὰ λόγια τοῦ Φιλίππου ἔμοιαζαν σ' ὅλες τὶς ἠθικὰς συμβουλὰς πού δίδουν οἱ μεγάλοι καὶ πού ἔχουν σκοπὸ νὰ ἐμποδίσουν μιὰ διασκέδασι, μιὰ εὐχαρίστησι, νὰ τιμωρήσουν κάποιο σφάλμα, ἢ νὰ σταματήσουν κάποια ἐπιθυμία. Πόσα παρόμοια δὲν εἶχε ἀκούσει ὡς τότε.

Ὁ Φίλιππος τὸ ἐννοίωθε. Μ' ὅλες του τὶς προσπάθειες γιὰ ναῦρη λόγια ἀπλᾶ, δὲν κατάρθωνε ποτὲ νὰ κατεβῆ στὸ ἐπίπεδο τῶν παιδιῶν του. Κάποια ἔμφυτος δειλία τὸν ἐσταματοῦσε σὲ κάθε βῆμα.

IX

Ὁ Ἰωάννης Βερνέ εἰσῆλθε στὴ Λέσχη τῆς Ὀμάδος. Ἦταν ἓνα δωμάτιο στολισμένον μὲ δεκλάμες, φωτογραφίες καὶ ἓνα χαρτί. Ὀλόγυρα σ' ἓνα τραπέζι ὀκτὼ παιδιὰ ἦσαν καθισμένα. Ὁρθιος παρέκει ὁ

ἐνωμοτάρχης, ἔσημείωνε στὸ σημειωματάριό του τὶς ἀπουσίες. Ἦταν ἓνα μεγαλόσωμο παιδί μὲ πρόσωπο πού ἐφανέρωνε εἰλικρίνεια καὶ συγχρόνως θέλησι δυνατὴ. Στὴ φωνὴ του διέκρινε ἤδη κανεὶς τὸνο ἀνδρικό.

Ὁ Γιάννης, ντροπαλὸς κάπως, ἐπαρουσιάσθηκε.

— Ἄ! σὺ εἶσαι ὁ καινούργιος! Πάει καλὰ! Δῶσε μου τὸ χέρι. Μᾶς γνωρίζεις ὄλους ἐδῶ μέσα ; Ὅχι! Λοιπὸν ἐμένα πρώτον μὲ λένε Δαυτὸ Μωβάλ. Ἄπ' ἐδῶ εἶναι ὁ Ἰωάννης Βιγκὰς, ὁ Ἄλβερτος Ἀμέρ, ὁ Γουλιέλμος Ποτέ, ὁ Ροβέρτος Κράους, ὁ Ἰάκωβος Γκαλλουά, ὁ Ἀνδρέας Περιέ καὶ ὁ Σαμουὴλ Βαλλόν. Κάθησε.

Ὁ Γιάννης ἀπεστήθησε τὴν ὑπόσχεσι, τὸν νόμο τοῦ προσκόπου καὶ διηγῆθηκε τὴν ἱστορίαν τῆς σημαίας. Τὰ κατάφερε πολὺ καλὰ. Ὁ Δαυτὸ ἔδειξε τὴν εὐχαρίστησίν του.

« Πολὺ καλὰ, εἶπε, σὲ δεχόμεθα ὡς μαθητευόμενον τῆς 2 Ἐνωμοτίας. Θὰ πρέπει νὰ κοπιᾷς ἀρκετὰ γιὰ τὴν 2α Ἐνωμοτία ἐργάζεται, δὲν ἀστειεύεται ! »

Ὁ Δαυτὸ ἔδωκε στὸν Γιάννη μερικὰς ὁδηγίας. Τοῦ εἶπε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὴν στολὴν, δηλαδὴ ν' ἀγοράσῃ ἓνα καπέλλο, μιὰ μπλούζα, ἓνα μανδύλι, ἓνα κοντό, ἓνα σάκκο, μιὰ ζώνη καὶ ἓνα παγοῦρι.

— Τί ἐργασία κάμνεις ὁ πατέρας σου ;

— Τραπεζίτης !

— Λοιπὸν μορεῖς νὰ πληρώσῃς μιὰ στολὴν καὶ ἐπομένως νὰ τὴν ἀγοράσῃς ἀμέσως.

— Μάλιστα.

Ὁ Ἐνωμοτάρχης κατόπιν τοὺς ἐξήγησε μερικὰ περὶ τοπογραφίας. Ἄνοιξε ἀπάνω στὸ τραπέζι ἓνα χαρτί. « Βλέπετε, εἶπε, αὐτὲς οἱ καμπυλωμένες καὶ πυκνὲς γραμμὲς δεικνύουν τὰ ὄρη..... »

Δὲν ἔβλεπε κανεὶς τίποτα ἄλλο παρὰ ὀκτὼ πλατῆτες σκυμμένες ἀπάνω στὸ τραπέζι. Καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Κράους ἔσπρωξε τὸν Περιέ, μιὰ συζητήσις χαμηλόφωνη ἀρχισε.

Ὁ Δαυτὸ ἔβαλε τέλος λέγοντας ; « Ἀπαγορεύω

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Προτού εξετάσουμε ποιὰ εἶναι τὰ χρησιμότερα φυτὰ γιὰ τὸν πρόσκοπο πού στρατοπεδεύει, ἄς προσπαθήσωμε ν' ἀποκτήσωμε μιὰ γενικὴ ἰδέα περὶ φυτῶν.

Τὰ φυτὰ, σὰν κάθε τι πού κατεσκευάσε ἡ φύσις ἔχουν μέσα τους ζωὴ. Ἀποτελοῦν τὸ φυτικὸ βασίλειο.

Ὅπως καὶ τὰ ζῶα τὰ φυτὰ διέρχονται καὶ αὐτὰ ἀπὸ διάφορα στάδια. Γεννῶνται, ἀναπτύσσονται καὶ ἀποθνήσκουν· κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τρέφονται, αὐξάνουν καὶ πολλαπλασιάζονται. Ἀντιθέτως ὁμως πρὸς τὰ ζῶα ἡ θερμοκρασία των δὲν ὑπερβαίνει τὴν θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαιράς ἢ τοῦ ὕδατος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζοῦν.

Διάρκεια τῆς ζωῆς τῶν φυτῶν :

Ἡ ζωὴ τῶν διαφόρων φυτῶν δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ζοῦν πολὺ ὀλίγο, ἀνθίζουσι μιὰ μόνον φορὰ καὶ ἔπειτα ἀποθνήσκουσι. Ἄλλα πάλι ζοῦν ἐπὶ ἔτη πολλὰ κατὰ τὸ διάστημα δὲ αὐτὸ ἀνθίζουσι περιοδικῶς.

Τὰ φυτὰ πού δὲν ζοῦν παρὰ μόνον ἐπὶ ὀρισμένον διάστημα μποροῦμε νὰ τὰ ὑποδιαιρέσωμε εἰς τρεῖς κατηγορίας. Καὶ ἔτσι θὰ ἔχωμε φυτὰ πού δὲν ζοῦν παρὰ μόνον γιὰ ἓνα χρόνον, φυτὰ, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ἐκτείνεται ἐπὶ δύο ἔτη καὶ τὰ ὁποῖα ἀνθίζουσι κατὰ τὸν δευτέρου χρόνον καὶ ἀποθνήσκουσι ἀμέσως μετὰ

καὶ τρίτον φυτὰ, τὰ ὁποῖα ζοῦν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ἀνθίζουσι τέλος καὶ ἔπειτα ἀποθνήσκουσι.

Τὰ φυτὰ, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶνε ἀπεριόριστος εἶνε εἴτε δένδρα εἴτε θάμνοι, τῶν ὁποίων ὁ κορμὸς καὶ οἱ κλάδοι αὐξάνουσι χρόνον μετὰ τὸ χρόνον, ἢ βλάστοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑπογείους κορμούς, οἱ ὁποῖοι κατ' ἔτος βλαστάνουσι καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀποθνήσκουσι.

Φυτὰ ὑπάρχουσι εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ σημεῖα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, δὲν μποροῦμε ὁμως νὰ ποῦμε πῶς ἔστω καὶ δύο ἀκόμη χώραι ἔχουσι τὰ αὐτὰ φυτὰ. Τὰ βρίσκουμε ἰδιαιτέρως σ' ὅλο τους τὸ μεγαλεῖο στὰ θερμὰ κλίματα, ἐνῶ τούναντίον εἰς τὰ τελείως ψυχρὰ κλίματα ἐξαφανίζονται παντελῶς.

Τὸ σχῆμα τῶν φυτῶν εἶναι ἀφάνταστον πόσον μεγάλην ποικιλίαν παρουσιάζει. Ἡ ζωὴ ὀλόκληρος δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὴ σ' ἐκεῖνον πού θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ μελετήσῃ λεπτομερῶς ἕκαστον εἶδος αὐτῶν.

Ἄς δοῦμε τώρα τι χρειάζεται εἰς τὸ φυτὸ γιὰ νὰ ζήσῃ. Τὰ φυτὰ ἔχουσι ἀνάγκη ἀπὸ ἀέρα, ζέστη, φῶς, νερὸ, καὶ ὀρισμένα συστατικά, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εὑρουσι ἐντὸς τοῦ ἐδάφους. Ἐλάχιστοι εἶναι αἱ ἐξαιρέσεις σ' αὐτὸν τὸν κανόνα.

Μεταξὺ τῶν ἐξαιρέσεων αὐτῶν ἀναφέρομεν τὴν ἐξῆς : Ὑπάρχει στὰ βόρεια κλίματα ἓνα μικροσκοπικὸν φυτὸ πού ἀναπτύσσεται εἰς τὸ σκότος. Ἐκτὸς ὁμως ἀπ' αὐτὸ καὶ ἀπὸ ἐλάχιστες, ὅπως εἶπαμε, ἄλλες ἐξαιρέσεις ὅλα τὰ φυτὰ γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν, ν' ἀνθίσουσι καὶ νὰ καρποφορήσουσι ἔχουσι ἀπόλυτον ἀνάγκην τόσον τοῦ φωτὸς ὅσον καὶ ὅλων τῶν ἄλλων συστατικῶν πού ἀναφέραμε πάρα πάνω.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς των τὰ φυτὰ ἐκτελοῦν διαφόρους λειτουργίας πού εἶνε ἀναπόφευκτες ἄλλες μὲν γιὰ νὰ τὰ διατηρήσουσι στὴ ζωὴ, καὶ ἄλλες γιὰ τὸν πολλαπλασιασμὸ αὐτῶν. Τὰς λειτουργίας δὲ αὐτὰς τὰς ἐκτελοῦν μετὰ ὀρισμένα ὄργανα προωρισμένα διὰ τὴν κάθε μιὰ ἐξ αὐτῶν. Τῶν ἀνθοφόρων φυτῶν π. χ. τὰ κυριώτερα ὄργανα εἶνε τὰ ἐξῆς : Ἡ ρίζα πού χρησιμεύει διὰ νὰ τὸ στερεώσῃ εἰς τὸ ἔδαφος καὶ νὰ ἀπορροφᾷ τὸ νερὸ ἀπὸ αὐτό· ὁ κορμὸς, ὅστις φέρει τὰ φύλλα, τὰ ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς· τὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα συνήθως εἶναι λεπτότατα καὶ τοποθετημένα σὲ τέτοιον τρόπον, ὥστε νὰ δέχωνται ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερον φῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των· τὸ σύνολον τῶν ὀργάνων πού ἀποτελοῦν τὸ καλούμενον ἄνθος καὶ τέλος τὸ μέρος τοῦ ἄνθους πού μεταβάλλεται ἀργότερα εἰς καρπὸν καὶ ὁ καρπὸς πού μᾶς δίδει τοὺς σπόρους.

τὰς συζητήσεις, ὁποῖος ἀνησυχεῖ θὰ πάη ἔξω !»

Ὁ Γιάννης παρακολουθοῦσε. Δὲν καταλάβαινε καὶ πολλὰ πράγματα. Τοῦ φαινόταν σὰν τὸ σχολεῖο, μετὰ τὴν διαφορὰ μόνον πού ἐδιδάσκοντο παράξενα πράγματα. Ὁ Δαυὶδ μιλοῦσε γιὰ τὶς πλαγιές, γιὰ τὶς κορυφές καὶ γιὰ τὰ ὕψη τῶν βουνῶν. Δὲν τοῦ ἐφαινετο διόλου διασκεδαστικόν. Ἐνόμιζε πῶς κάτι διαφορετικὸν θὰ ἦσαν οἱ πρόσκοποι. Ἐπὶ τέλος ποιὸς ἔξερει, μετὰ τὸν καιρὸν θὰ ἔβλεπε.

Ἡ πόρτα ἀνοίξε, κανεὶς ὁμως δὲν ἀντελήφθη τὴν εἴσοδο τοῦ ὑπαρχηγοῦ Φιλίππου. Ἦταν πρὸ ὀλίγου ἤδη στὸ δωμάτιο ὅταν ὁ Δαυὶδ τὸν εἶδε. Διέταξε ἀμέσως :

«Εἰς προσοχὴν !»

(Ἀκολουθεῖ)

(Ἀκολουθεῖ)

PIERRE DECOURCELLE

ΦΑΝΦΑΝ ΚΑΙ ΚΛΟΝΤΙΝΕ

Κατά διασκευήν ἐν Γαλλικῷ Μυθιστορήματι
ὑπο Δ)ΟΣ ALEX

— Γιατί φοβάμαι μὴ μὲ μαλώσῃ ὁ πατέρας μου πού φρογίζω νὰ γιατρέψω τὸν Κλοντινέ... ἀφοῦ μὲ δέρνει ὅταν βλέπει καὶ τοῦ πηγαίνω γιατρικά.

— Διάβολε! ἐπιθύρουν ὁ γιατρός, τότε ἕνας λόγος περισσότερος γιὰ νὰ πάω νὰ τὸν ἰδῶ.

Δὲν εἶν' ἔτσι κ. Δυράν; ἐρώτησεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν φαρμακοποιόν.

— Μὰ βέβαια καὶ ἂν δὲν σᾶς ἀφήσουν νὰ τὸ πᾶτε στὸ νοσοκομεῖο ζητᾶτε τὴν ἐπέμβασι τῆς ἀστυνομίας δυνάμει τῆς ἐξουσίας σας ὡς ἀστυνομικοῦ παιδιάρου.

— Πήγαινε, παιδί μου, ἀπήντησεν ὁ γιατρός καὶ σὲ λίγο ἔρχομαι κι' ἐγώ. Θὰ περιποιηθῶ ὅσο μπορῶ τὸν φίλο σου καὶ πιστεύω πῶς θὰ τὸν κάμω καλά.

Ὁ Φανφάν γεμάτος ἀπὸ χαρὰν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἀμάξι ἐφρόντισε νὰ κρύψῃ τὸ μουρουνόλαδο καὶ ἔπειτα ἔτρεξε νὰ ἰδῇ τὸν φίλο του, πού ἦταν ξαπλωμένος σ' ἕνα ἀχυρένιο στρώμα εἰς ἐλεινήν κατάστασιν καὶ ἐβογγούσε. Ὁ Λαλιμᾶς καὶ ἡ Ζεφυρίνα τὸν ἐβρίζαν διότι τρεῖς ἡμέρες τώρα δὲν εἶχε λάβει μέρος εἰς τὰς παραστάσεις καὶ αἱ εἰσπράξεις δὲν ἦσαν ἱκανοποιητικά.

— Μάγκα! ἐφώναζεν ὁ Λαλιμᾶς, πού κάθεσαι καὶ βήχεις ὅλη μέρα ἀντὶ νὰ σηκωθῆς νὰ δουλέψης. Ἄν εἶχες μάθει καὶ σὺ ὅσα κάνει ὁ Πανούφλ δὲν θάχαμε ἀνάγκη ἀπ' αὐτὸν τώρα... Ἄλλὰ ποῦ νὰ σ' ἀφήσῃ ἡ τεμπελιά...

— Ἄν εἶσαι ἄρρωστος καλλίτερα νὰ πεθάνῃς, γιὰ νὰ μὴν ἔχωμε κι' ἐμεῖς μπελάδες... προσέθεσεν ἡ Ζεφυρίνα.

Ὁ Κλοντινὲ ἀπηνιδισμένος δὲν ἀπαντοῦσε, ἀλλὰ τοὺς ἐκύτταζε μὲ πικρίαν ὅταν εἰσῆλθεν ὁ Φανφάν.

— Ἄ! εἶσαι σὺ... ἀνέκραξεν ὁ Λαλιμᾶς. Ποῦ ἦσουν;

— Ἦμουν ἐδῶ πέρα, ἐπῆγα νὰ κάμω μιὰ βόλτα.

— Δὲν εἶχες δουλειά... ἀνεφώνησεν ἡ Ζεφυρίνα πλήρης ὀργῆς. Καὶ ποιὸς θὰ ἐτοιμάσῃ τὸ φαί; ποιὸς θὰ συγγυρίσῃ; ἢ νομίζεις πῶς θὰ σοῦ ἐτοιμάζομεν νὰ τρῶς καὶ νὰ φεύγῃς;

Καὶ ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ ἡ Ζεφυρίνα τοῦ ἔδωσεν ἕνα μπάτσο καὶ ἐπρόσθεσε:

— Νά... νὰ μάθῃς νὰ ῥωτᾶς ἄλλοτε πρὶν φεύγεις..

Ἡ Ζεφυρίνα εἶχεν ἐν μέρει δίκαιον διότι τὸ ἔσωτερικὸν τῆς ἀμάξης ἦτο εἰς μεγαλὴν ἀκαταστασίαν. Το τραπέζι καὶ ἡ καρέκλες ἦσαν κατασκομισμένες,

διάφορα ἀντικείμενα ἦσαν καταγῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ πόρτα ἀντὶ νὰ εἰσέρχεται καθαρὸς ἀέρας, εἰσῆρχετο καπνὸς καὶ βαρεῖα μυρωδιὰ ἀπὸ ψημένες πατάτες καὶ ἄλλα φαγητὰ πού ἐμαγείρευαν οἱ γείτονες εἰς τὸ ὑπαιθρον.

— Πάω νὰ κάμω μιὰ βόλτα καὶ νὰ ρωτήσω μήπως εἶδε κανεὶς ἀπὸ τὴν γειτονιά τὸν Πονούφλ, εἶπεν ὁ Λαλιμᾶς καὶ ἐτοιμάζετο νὸ ἐξέλθῃ — γὰ ἔχετε ἐτοιμο τὸ φαί ὅσο νὰ γυρίσω.

— Καλά, ἀπήντησεν ἡ Ζεφυρίνα καὶ ἔπειτα σπρώχνουσα τὸν Κλοντινὲ ἐξηκολούθησε — Σήκω κι' ἐσὺ τεμπέλη... Ἔλα πήγαινε νὰ φέρῃς νερό, γιατί θὰ καοῦν τὰ κρεμμύδια. Μὰ γιατί δὲν φεύγεις Λαλιμᾶς;

Πράγματι ὁ Λαλιμᾶς κάτωχρος καὶ μὲ τὸ βλέμμα ἀπλανὲς ἐστέκετο εἰς τὸ κατῶφλι τῆς πόρτας καὶ ἐκύτταζεν ἐντρομος ἕνα κύριον μὲ δύο ἀστυφύλακας πού διηυθύνοντο πρὸς τὸ μέρος του.

— Ζεφυρίνα... ἀνέκραξε μὲ φωνὴν πού μόλις ἤκούετο, κύτταξε! Δύο ἀστυφύλακες καὶ ὁ ἀστυνόμος... Τί νὰ θέλουν;

— Ὁ ἀστυνόμος, ἐπιθύρουν ἡ Ζεφυρίνα τρομαγμένη καὶ αὐτῇ.

Δὲν ἐπρόφθασαν ὅμως νὰ ἀνταλλάξουν ἄλλας λέξεις ὅταν ὁ κύριος μὲ τὰ μαῦρα ρούχα ἀνέβηκε τὰ σκαλοπάτια τῆς ἀμάξης ἐνῶ οἱ δύο ἀστυφύλακες δῆθεν μὲ ἀδιαφορίαν ἔκαναν βόλτες χωρὶς ν' ἀπομακρύνωνται. Ἀλλὰ ὁ Λαλιμᾶς εἶχεν ἀπατηθῆ, διότι θὰ ἐνόησαν οἱ ἀναγνώσται μας ὅτι ὁ κύριος, πού ἐξέλαβεν ὡς ἀστυνόμον, δὲν ἦτο ἄλλος παρὰ ὁ ἱατρός, πού ἤρχετο νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν μικρὸν Κλοντινὲ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐθεώρησε καλὸν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς δύο ἀστυφύλακας διὰ νὰ περιμένουν καὶ νὰ τὸν προφυλάξουν ἐν ἀνάγκῃ.

Ὁ ἱατρός ἐμπῆκε εἰς τὴν ἀμαξαν, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Λαλιμᾶς:

— Εἶμαι παιδίατρος τῆς ἀστυνομίας, εἶπε, καὶ ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι ἔχετε ἕνα ἄρρωστο παιδί ἔρχομαι ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ τὸ ἐξετάσω καὶ νὰ τὸ περιποιηθῶ.

Ὁ Λαλιμᾶς συνῆλθε, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ κύριος δὲν ἦτο ἀστυνόμος καὶ προλαμβάνων τὴν Ζεφυρίναν, ἡ ὁποία μποροῦσε νὰ πῆ καμμία λέξι παραπάνω, εἶπε μὲ τόνον φωνῆς γλυκύτατον.

— Δὲ μοῦ κατοφαίνεται πού ἤλθατε, κύριε γιατρέ, γιατί καθέννας ζῇ μὲ τὸ ἐπάγγελμά του, Ἐμεῖς ὅμως

δὲν ἔχομε κανένα πού νάναί βαρειά ἄρρωστος ἐδῶ πέρα. Κάποιος σᾶς ἐγέλασε. Ἔχομε μόνο τὸν ἀνεψιό μου πού εἶναι λίγο κρυώμενος καὶ τὸν περιποιούμεθα ὅσο μπορούμε.

Ὁ ἰατρός δὲν ἐξεπλάγη καθόλου ἀπὸ τὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν πού ἐβασίλευαν μέσα στὴν ἄμαξα, διότι εἶχεν ἐπισκεφθῆ καὶ ἄλλα μέρη πολὺ χειρότερα. Ἄλλωστε, τί μπορούσε νὰ περιμένῃ κανεὶς ὅταν ἐμάθαινε ὅτι μέσα στὸ μικρὸ αὐτὸ ἀμάξι ἐκοιμῶντο πέντε ἄνθρωποι;...

Ἔβριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸν δυστυχισμένο του Κλοντινὲ πού ἦταν πεσμένος κάτω. Ἡ ματιὰ αὐτὴ ἔφθασε νὰ τοῦ δώσῃ νὰ καταλάβῃ ἀπὸ ποίαν φοικτὴν ἀρρώστειαν ὑπέφερε τὸ δύστυχο τὸ μικρὸ.

— Ὁ Θεὸς ξέρεῖ ἂν τὸ περιποιούμεθα ἀνέκραξεν ἡ Ζεφυρίνα καὶ ἐσήκωσε τὰ χέρια της εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς νὰ ἤθελε νὰ τὸν ἐπικαλεσθῆ ὡς μάρτυρα.

— Δυστυχῶς ἀπατάσθε, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός, διότι ὁ ἀνεψιὸς σᾶς δὲν εἶναι κρυωμένος καθὼς νομίζετε. Ἡ κατάστασίς του εἶναι πολὺ πειδὸ σοβαρὰ καὶ μοῦ φαίνεται πὼς ἐδῶ πού μένετε δὲν θὰ μπορεῖτε νὰ τὸν περιποιηθῆτε ὅσο πρέπει. Καὶ ποιὸς ξέρεῖ ἕως καὶ νὰ μπορούσε νὰ θεραπευθῆ....

— Νὰ θεραπευθῆ; διέκοψεν ἡ Ζεφυρίνα ἔντρομος.... Ὡστε νομίζετε πὼς μπορεῖ νὰ θεραπευθῆ;

— Καὶ βέβαια, εἶπεν ὁ Καλιμάς, προσποιούμενος χαράν.

— Πολὺ πιθανόν, ἐξηκαλούθησεν ὁ ἰατρός· ἀλλὰ ὄχι βέβαια ἂν μείνῃ ἐδῶ. Πρέπει νὰ τὸν βάλετε εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

— Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον... Ἄ! ὄχι ποτέ. Ναὶ μὲν εἵμαστε πτωχοὶ ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμε νὰ βάλωμε τὸν ἀνεψιὸ μας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

(Ἄκολουθεῖ)

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Orison Sweet Marden
«Τὰ θαύματα τῆς σκέψεως»

Τὸ καθήκον κάθε ἀνθρώπου κλείνεται σὲ μιὰ φράσι: «Νὰ γνωρίζῃ τί πρέπει νὰ σκέπτεται, καὶ νὰ τὸ σκέπτεται».

Ὅ,τι ἐπιθυμοῦμε πραγματικά, ὅ,τι, μὲ θέλησι προσπαθοῦμε νὰ κατορθώσωμε, καταντᾶ νὰ γίνῃ πραγματικότης!

Τὸ ἰδεῶδες εἶναι, τρόπον τινά, ὁ ἀπαράμιλος γλύπτης τοῦ χαρακτήρος.

Τὸ ΨΑΡΕΥΜΑ

ἀπὸ τὰς θαυμασίας ἐκδρομῆς τῶν Ὁμάδων τοῦ Β' Συστήματος Κου ΦΕΤΣΗ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΟΜΑΔΩΝ

... *‘ Ηευδοκίμησις μιᾶς ομάδος ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν καταλληλότητα τῶν ἐνωμοταρχῶν.*

Ἐν ἀπὸ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχόλησαν μέχρι σήμερον τοὺς ἀρχηγούς και τὰ ὁποῖα θά ἀπασχολοῦν πάντοτε ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἵτινες πραγματικῶς ἐν τῷ προσκοπισμῷ δὲν διαβλέπουν μόνον τὴν στρατιωτικοποίησιν τῶν νέων, ἀλλὰ και τὴν διαμόρφωσιν αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ὑγιεστάτας ἀρχάς, τὰς κοινῶς ἀναγνωρισθείσας ὡς διαμορφωτικῆς και ἀναπλαστικῆς τῆς σημερινῆς νεολαίας, εἶναι και ἡ ἐκλογή τῶν ἐνωμοταρχῶν τῆς ομάδος.

Ὁ Γάλλος συνάδελφος κ. Jean Loiseau (Chevalier du fond des bois) πραγματευόμενος τὸ ζήτημα τοῦτο γράφει εἰς τὸ γαλλικὸν προσκοπικὸν περιοδικὸν «L' Éclaireur de France» ὑπὸ τὸν τίτλον ὀδηγίαι διὰ τοὺς ἀρχηγούς πῶς νὰ ἐκλέξητε τοὺς ἐνωμοτάρχους σας, τὰ ἐξῆς περισοῦδαστα.

Αἱ διάφοροι μέθοδοι τῆς ἐκλογῆς

Ἡ ἐκλογή τῶν ἐνωμοταρχῶν εἰς μίαν ομάδα προσκόπων εἶναι πολὺ λεπτόν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκη νὰ μελετηθῆ και νὰ γίνῃ σοβαρῶς, ἐάνθελιτε νὰ ἔχητε καλὰ ἀποτελέσματα. Πολλοὶ μέθοδοι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνωμοταρχῶν, γενικῶς ὁμως παρατηρεῖται ὅτι δὲν χρησιμοποιοῦνται αἱ καλλίτεροι και τὸ διὰ δύο λόγους· ὁ πρῶτος και ὁ συνηθέστερος εἶναι ἡ *ἄγνοια τῆς ἀξίας και τοῦ πνεύματος* τοῦ συστήματος κατ' ἐνωμοτίας, θεωροῦσι δηλαδὴ τὸν ἐνωμοτάρχην ὡς κοινὸν τι πρᾶγμα και ὀλίγη σημασίας, ὁ δεῦτερος δὲ εἶναι ἐπίσης συνηθῆς, εἶναι δὲ οὗτος ἡ ὀυσκολία νὰ εὔρη τις τοὺς ἀναγκαίους ῥους διὰ τὴν ἐπιτυχή ἐκλογὴν τῶν ἰων τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνωσι ἐνωμοτάρχα.ι.

Αἱ διάφοροι μέθοδοι τῆς ἐκλογῆς εἶναι αἱ ἐξῆς..

1ον Μέθοδος αἰσθήσεως και κρίσεως

Ὁ Α. Ο. ἐκλέγει τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα κρίνει ἱκανά, νὰ πληρῶσωσι τὸν ὄλον, τοῦ ἐνωμοτάρχου και τοῖς ἀναθέτει τὴν διοίκησιν τῶν ἐνωμοτιῶν, τὰς ὁποίας καταρτίζει.

2ον μέθοδος τῆς ἐξετάσεως

Ὁ Α. Ο. δίδει τοὺς ὄρους ἐνός διαγωνισμοῦ ἱκανότητος, και ἐκλέγει τὰ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνουσι καλλίτερον εἰς τὰς ἐξετάσεις.

3ον Μέθοδος ψηφοφορίας

Τὰ παιδιὰ καταρτίζουσι μόνον τὰς ἐνωμοτίας και ἐκλέγουσι τὸν ἐνωμοτάρχην ὁποῖος πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ομάδος.

Ἡ πρώτη μέθοδος θά ἦτο ἡ καλλίτερα ἐάν τὸ πρᾶγμα ἐγένετο λίαν σοβαρῶς ἀλλὰ συχνάκις δὲν συμβαίνει τοῦτο και ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ ἐνωμοτάρχου εἶναι λίαν ἀνεπαρκῆς.

Ἡ δευτέρα μέθοδος δίδει ἓνα καλὸν τεχνικὸν προσκόπον, ἔν ἀνεπτυγμένον παιδίον, ἀλλὰ ὅλως ἀνίκανον διὰ νὰ διευθύνῃ νὰ διατάσῃ και νὰ ἐκπαιδεύσῃ.

Ἡ τρίτη μέθοδος εἶναι φαίνεται λίαν νέα και ἐκπληροῦ τοὺς ὄρους τῆς νέας ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ δύναται νὰ προξενήσῃ πολλὰ κακά. Τίποτε δὲν εἶναι κινδυνώδες ὅσον ἡ γνώμη μιᾶς μάζης διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνός ἐπιλέκτου.

Ἄς μὴ συνειθίζωμεν τοὺς προσκόπους μας νὰ ἐνεργῶσιν ὡς πολιτικοὶ διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ψῆφον τῶν συντρόφων των και συχνὰ τὴν καλωσύνην των, διότι τότε θά φθάσωμεν εἰς τὸ ἀντίθετον τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας σκοπῶν. Τὰ παιδιὰ δὲν γνωρίζουσι νὰ ἐκλέξωσι καλῶς τοὺς ὀδηγούς των, και ἡ ψῆφος των δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τὴν μέλλουσαν ἱκανότητα ἐνός ἐνωμοτάρχου πρέπει δὲ νὰ γίνωσι πολλὰ πρῶτερον και νὰ ὑπάρχει ὀλόκληρος ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ ψῆφος τῶν προσκόπων εἶναι *μία ἔνδειξις λίαν χρήσιμος εἰς τὸν ἀρχηγὸν ἀλλ' οὐχὶ εἰς ὄρος ἀρκετὰ σοβαρῶς διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνός ἐνωμοτάρχου.*

Ἐπάρχει λοιπὸν καλλίτερα τις μέθοδος διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνωμοταρχῶν μας; Ἄς προσπαθῆσωμεν νὰ ζητήσωμεν ὁμοῦ ἀφ' οὗ προηγουμένως καθορίσωμεν καλῶς τὸ ζήτημά μας, δηλαδὴ:

1) τί ἐννοοῦμεν μὲ τὸ *ἓνα καλὸν ἐνωμοτάρχην*, ποῖος και ποῖα θά εἶναι τὰ καθήκοντά του.

2) πῶς νὰ τὸν εὔρωμεν, ὅν πῶς νὰ τὸν ἐκλέξωμεν ἀσφαλῶς.

1ον Τί ἐννοοῦμεν μὲ τὸ εἰς καλὸς ἐνωμοτάρχης

Κυρίως τοῦτο πρέπει νὰ καθορίσωμεν; ἢ πιστεύομεν εἰς ἀποτελεσματικότητα (ἐνέργειαν) τοῦ συστήματος κατ' ἐνωμοτίας ἢ ὄχι.

Ὅπόθεν δύο συμπεράσματα: ἐάν πιστεύομεν εἰς τὸ *σύστημα κατ' ἐνωμοτίας*, οἱ ἐνωμοτάρχα πρέπει νὰ εἶναι παιδαγωγοί; μικροὶ Α. Ὁ, εἰς τοὺς ὁποίους δύναται ν' ἀνατεθῆ ἀφόβως και μετὰ *βεβαιότητος* ἡ διευθύναις και ἡ τελειότερα ἐκπαιδεύσεις τῶν νεωτέρων των συντρόφων.

Ἡ προσκοπικὴ ἐργασία καθίσταται τοιοῦτοτρόπως μίᾳ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐνωμοταρχῶν, οἱ ἀρχηγοὶ και τὰ παιδιὰ, ἕκαστος ἔχει τὸ μέρος του ὁ δὲ ἀρχηγὸς διευθύνει και διοικεῖ τὸ ὄλον, ὀρίζει τὰ *προγράμματα*, τοὺς συναγωνισμοὺς, τὰς *παιδιάς*, κανονίζει τοὺς *διαγωνισμοὺς* τοὺς *προσκαλεῖ* και δίδει ὅλα τὰ *ἀναγκαῖα* μέσα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος.

Οἱ ἐνωμοτάρχα ἐκτελοῦσι τὸ πρόγραμμα εἰς τὰς *λεπτομέρειας*, εὔρισκοναι κατὰλληλα μέτρα ἐξασκήσεως, προσπαθοῦσι νὰ κίμωσι τὴν περισσοτέραν ἐργασίαν ἐν συνδιασμῷ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν και τὴν καλὴν θέλησιν τῶν παιδιῶν.

Τὰ παιδιὰ ἐξασκοῦνται μὲ τὰς διδομένας ὀδηγίας διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσι διὰ τοὺς μεγάλους προσκοπικοὺς συναγωνισμοὺς ὅπου *παίζεται* ἡ τιμὴ τῆς ἐνωμοτίας.

Ὅλαι αὗται αἱ προσπάθειαι καταλήγουσι εἰς ἓνα σκοπὸν και ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι ὁ ὀρισμένος εἰς τὸν μέγαν προσκοπικὸν ἱσποτισμόν, *ἐτοιμάζεσθε διὰ νὰ βοηθῆτε τοὺς ἄλλους.*

Τοιοῦτοτρόπως ὄλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐξασκήσεως παρασκευάζονται ὑπὸ τῶν ἐνωμοταρχῶν, και ὁ ἀρχηγὸς δίδει γενικὰς ὀδηγίας και ἐκτιμᾷ τὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ὀμῆς τοιοῦτοτρόπως διευθύνεται περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἐνωμοτάρχους παρὰ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ.

Τοῦτο εἶναι ἡ καλὴ ἀντίληψις, ἡ ἀληθῶς προσκοπικὴ, τοῦ συστήματος κατ' ἐνωμοτίας, τὸ ὁποῖον δίδει λαμπρὰ ἀποτελέσματα ὡς ἀποδεικνύει ἡ πείρα.

Ἐἰν δὲν πιστεύετε εἰς τὸ σύστημα κατ' ἐνωμοτίας ὄλα αὗτὰ χάνονται.

Εἰς ἀρχηγὸς, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ παιδιὰ ζητοῦσι νὰ διοικῶνται μόνον των, δὲν δύναται οὐδέποτε νὰ ἴδῃ μίαν καλὴν ὀργάνωσιν εἰς τὸ σύστημα κατ' ἐνωμοτίας, θά κάμη πολυάριθμα

σφάλματα, κάμων μόνος του εν μέρος τής εργασίας, ή όποία είναι ή του παιδιού ή του ένωμοτάρχου του.

Η έφαρμογή του συστήματος τούτου απαιτεί μίαν γνώσιν φυσικήν ή ψυχολογικήν τής ψυχής των παιδιών, ή όποία δέν δύναται να προσκτηθῆ διά τής μελέτης, αλλά μόνον διά τής καρδίας ή τής πείρας.

Καλός άρχηγός ομάδος είναι εκείνος ό όποιος έχει πάντοτε εις τόν νουν του ότι όφείλει να εργάζεται διά τὰ παιδιά και όχι διά τόν εαυτόν του.

Καλός ένωμοτάρχης είναι τó παιδίον τó όποιον υπερέχει διά των προτερημάτων του άρχειν (να είναι Ικανός να διευθύνῃ) τής καρδίας ή ενεργητικότητος, είναι ό οδηγός, δηλαδή εκείνος ό όποιος οδηγεί τούς άλλους, τούς δεικνύει τήν όδόν, τούς βοηθεῖ, τούς υποτάσσει.

Είναι εις έμφυχωτής, έν κέντρον ζωσης ή χαροποιού ενεργητικότητος και έν παιδίον ενεργητικόν, εύφυές, πλήρες πρωτοβουλίας, και μεθοδικόν εις τήν ενεργειαν του. Είναι ό τέλειος πρόσκοπος.

Διατάσσειν, δέν είναι άκριβής όόλος τού ένωμοτάρχου, είναι μάλλον ή τέχνη του έμψυχώνειν τούς άλλους: ό ένωμοτάρχης δύναται να διευθύνῃ τούς προσκόπους του χωρίς να τούς διατάσῃ ή μάλλον χωρίς να ἔχη τó ύφος ότι διατάσῃ, διά του παραδείγματος, διά τής προτροπής τὰ παιδιά έξ ενστίκτου άκολουθοῦσι εκείνους τούς όποιους αισθάνονται ότι είναι πρόσκοποι, εκείνους οὔτινες τούς αγαπῶσι και οὔτινες είναι πάντοτε έτοιμοι να επιτύχωσιν επ' αὐτῶν τούς θησαυρούς τής γενναιοδώρου των άφοσιώσεως και αγάπης.

2ον Πώς εδρίσκομεν αὐτὰ τὰ παιδιά.

Πρός τούτο χρειάζεται ποιά τις πείρα, και δέν δύνασθε να τούς εκλέξετε διά μίας, πρέπει να παρατηρεῖτε ή να αναμένετε. Τó καλλίτερον είναι να σχηματίσῃτε προσωρινάς ένωμοτίας, ή μικράς ομάδας με άρχηγούς διαφόρους, αναλόγως των εργασιών, των παιγνιδίων και των περιστάσεων, και τούς όποιους θά υποδείξωσι μόνα των τὰ παιδιά πρό των παιγνιδίων και των εργασιών.

Η πραγματική διδασκαλία καθ' όλον τούτο τó διάστημα θά διδῆται με όλας τής τās λεπτομερείας υπό του άρχηγού ομάδος του ίδιου, άλλ' εκείνο τó όποιον δέν πρέπει να λησμονήσῃ να κάμῃ, είναι να προκαλῆ άδιακόπως εύφυεις πρωτοβουλίας, νέας εργασίας, ίδιως καλās πράξεις από τās μικράς αὐτῆς ομάδας. Πρός τούτο χρειάζεται αρκετός χρόνος: έν έτος δέν είναι πολύ.

Τούτο επιτρέπει εις τὰ παιδιά να άντιληφθῶσι τὰ διάφορα είδη τής προσκοπικῆς εργασίας και να συνειθίσωσι αὐτήν. να κρίνωσιν άμέσως τήν αξίαν τής καθ' ομάδος συστάσεως διά τὰ παιγνίδια, και τού τρόπου κατά τόν όποιον δύναται να συνενωθῆ έκαστος καλλίτερον με τήν ομάδα του.

Τούτο επιτρέπει εις τόν Α. Ο. να μελετήσῃ και να έννοήσῃ τούς προσκόπους του, να έφαρμόσῃ όσα μέρη του προσκοπισμοῦ δέν γνωρίζει, και να άντιληφθῆ τó άθροιστικόν πνεῦμα, τó όποιον ένθουσιάζει τούς προσκόπους και τόν τρόπον κατά τόν όποιον αγαπῶσι τó καλλίτερον να διοργανώνται μεταξύ συντρόφων.

Τέλος παιδιά Ικανώτερα άνεπάνησαν εις όλους τούς κλάδους του προσκοπισμοῦ: είναι ένθουσιώδεις πρόσκοποι εύφυεις, επιτήδειοι, ενεργητικοί. Παρασύρουν τούς συντρόφους των, οὔτοι έχουν τó πνεῦμα του ένωμοτάρχου.

3ον έκλογή των ένωμοταρχών.

Συνάθροίζετε όλην τήν ομάδα εις μέγα συμβούλιον, έξηγεῖτε όλον τó σύστημά καθ' ένωμοτίας, αναγγέλετε ότι μεγάλας αποφάσεις θά ληφθῶσι, ζητεῖτε κατόπιν τὰ παιδιά να εκλέξωσι τās ένωμοτίας και να προτείνωσιν ένωμοτάρχας (δέν υπάρχει τότε ό φόβος βεβιασμένων εκλογών, διότι τὰ παιδιά γνωρίζουσι τόν προσκοπισμόν και εκείνους οι όποιοι τὰ δδήγησαν καλλίτερον). Δέν σχηματίζετε πλήρεις ένωμοτίας, αλλά μικράς ομάδας από 4 έως 6 προσκόπους, δυναμένους να συμπληρωθῶσι κατόπιν. Τὰ παιδιά έχουν μίαν εβδομάδα διά να συμβουλευθῶσι τó έν τó άλλο, να συγκετρωθῶσιν κ.τ.λ. Βεβαίως Ο Α. Ο. υποδεικνύει εκείνα τὰ όποία του φαίνονται ότι κάμνωσι καλλίτερα διά ένωμοτάρχας τούτο θά οδηγῆσῃ πολύ τήν ψηφοφορίαν των μικρών συντρόφων. Έν δεύτερον μέγα συμβούλιον γίνεται. Καθορίζονται αἱ ένωμοτίαι, οι εκλεγέντες ένωμοτάρχαι εκλέγουσιν έκαστος τὰ χρώματά του (καρδέλαι ὄμου) σῆμα κρανήγῃ, τοτέφ και κατασκευάζουσι τās σημαίας των ένωμοτιῶν.

Αλλά οι τοιουτοτρόπως διορισθέντες ένωμοτάρχαι πρέπει να δικαιώσωσιν τήν έμπιστοσύνην των συντρόφων των, έντός όρισμένης προθεσμίας ή πρέπει να επιτύχωσι τās πρακτικά: έξετάσεις Ικανότητος.

Πραγματικῶς ό ένωμοτάρχης πρέπει να ἔχη πολλά προτερήματα, τὰ προτερήματα ταῦτα είναι τὰ εξῆς.

α) Να ἔχη εκπαιδευτικόν πνεῦμα, να είναι έν παιδίον ενεργητικόν, εκχειρηματίας, εύφυές και καλός οδηγός των συντρόφων του.

β) Να ἔχη αληθῶς τó προσκοπικόν πνεῦμα, δηλαδή να είναι πραγματικός πρόσκοπος εις όλας τās πράξεις τής ζωῆς του.

Πρέπει προπαντός άλλου πράγματος να εύρητε παιδιά έχοντα τλ δύο ταῦτα προτερήματα, άνευ αὐτῶν δέν δύνανται να γίνωσι καλοί ένωμοτάρχαι, τὰ υπόλοιπα θά ελθῶσιν εύκόλως. Διά τής άνωτέρω μεθόδου θά εύρωμεν παιδιά έχοντα τὰ δύο ταῦτα προτερήματα, κατόπιν:

γ) Να ἔχη πρακτικῶς προσκοπικῶς γνώσεις, ό τύπος είναι αἱ έξετάσεις διά τήν άπόκτησιν του βαθμοῦ τής πρώτης τάξεως με έν ή δύο πτυχία, έξ ὧν έν να είναι τó του οδηγού. Ὅστε έντός των εξ μηνῶν, οὔτινες θά άκολουθήσωσι τήν εκλογήν του, ό ένωμοτάρχης πρέπει να άποκτήσῃ τόν βαθμόν του προσκόπου πρώτης τάξεως, άλλως πρέπει να παραιτηθῆ του αξιώματος του ένωμοτάρχου. Θά έχητε τοιουτοτρόπως ένωμοτάρχας πραγματικῶς εις τήν θέσιν των εις τήν διεύθυνσιν των ένωμοτιῶν, ζωντανά κελιά (ὡς τὰ των μελισσῶν) βάσεις όλου του οργανισμοῦ του προσκοπικοῦ Ιποτισμοῦ.

Σπυρίδων Α. Αθανασούλας
Α. Ο. Ν. Σύρου

Τό να πιστεύωμε εις τó μέλλον, βέβαιοι πῶς μᾶς επιφυλάσσει ήμέρας ευτυχίας, είναι τó θετικώτερο κεφάλαιο, με τó όποιο θά μπορέσωμε νάντιμετωπίσωμε τή ζωή.

Να πιστεύετε μ' όλη σας τήν καρδιά, μ' όλη σας τή δύναμι πῶς θά είσθε Ικανοί να κάμετε ό,τι πρέπει να κάμετε. Ρίψετε μακροιά σας κάθε άντίθετη σκέψη, κάθε σκέψη αδυναμίας, άποτυχίας, ή δυνατῆς δυστυχίας. Η αισιοδοξία ἄς είναι οδηγός τής ζωῆς σας.

**ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
ΜΠΑΝΤΕΝ ΠΑΟΥΕΛ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ**

Μετά συγκλητήσεως δημοσιεύω σήμερα την προς τους άπαντάχου του κόσμου Προσκόπους Εκκλησίαν του Αρχιπροσκοπού προς όν θα παραμένη αιωνία ή εγνωμεσύνη μας.

Τά υπέροχα λόγια του εύρον ήχώ εις τας εύγενείς ψυχάς των αδελφών μας Προσκόπων και έντός ολίγου οι Έλληνες πρόσκοποι θα ίδουν πόσον ή προσκοπική αλληλεγγύη είναι ριζομένη βαθειά εις όλους τους πρόσκοπους του κόσμου.

ΒΟΗΘΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΜΙΑ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Άγαπητέ μου αδελφέ Πρόσκοπε. καθώς αναμφίβολως γνωρίζεις τά τελευταία τραγικά γεγονότα της Μικράς Ασίας και Ανατολικής Θράκης προεκάλεσαν την μετανάστευσιν 700 σχεδόν χιλιάδων προσφύγων οι όποιοι διεσκορπίσθησαν εις διάφορα σημεία της Ελλάδος. Μεταξύ των προσφύγων αυτών υπάρχουν περι τους 1.500 έως 2.000 Πρόσκοποι. Οι Πρόσκοποι ούτοι εύρίσκονται άνευ εστίας και εις θέσιν πραγματικώς άπελπιστικήν. Με την έσπευσμένην άφιξιν του χειμῶνος στεροϋνται κάθε είδους ένδυμασίας διότι δέν κατέχουν τίποτε άλλο εκτός από τά ένδύματα που φέρουν επ' αυτών.

Συμβουλευθήν τά μέλη του Διεθνούς Γραφείου και με την άνδημον έγκρισιν των πέμπω την έπειγουσαν ταύτην εκκλησίαν προς όλα τά Σώματα του Κόσμου τά εύρισκόμενα εις συνεργασίαν μετά του Διεθνούς Γραφείου, διά την περισυλλογήν και ταχείαν άποστολήν ένδυμάτων και διαφόρων ειδῶν προς τους αδελφούς μας Προσκόπους, οίτινες στεροϋνται των πάντων. Δέν αναφέρω διόλου περι περισυλλογής χρημάτων διότι γνωρίζω καλῶς ότι υπό τας σημερινάς περιστάσεις τούτο θα ήτο δύσκολον διά μερικὰς χώρας, δέν άμφιβάλλω όμως ότι είναι καταστή γνωστή εις τους Προσκόπους σας ή τραγική θέσις εις την όποιαν τά δύσμοιρα αυτά παιδιά εύρίσκονται δέν άμφιβάλλω λέγω πῶς άπειροι εξ αυτών θα σπεύσουν να συνάξουν ότι τους είναι δυνατόν από ένδύματα και άλλα πράγματα, τά όποια θα είναι άπολύτου ανάγκης διά τους έκπατρισθέντες Προσκόπους.

Σας παρακαλώ λοιπόν θερμῶς μεταδώσατε την εκκλησίαν μου ταύτην εις τους πρόσκοπους του Σώματος σας.

Η διανομή των ένδυμάτων θα ενεργηθή υπό του Λογαίου Πιέριη, Γενικού Έφόρου των Έλλήνων Προσκόπων.

Θερμῶς σε ίκετεύω διά την συμμετοχήν σου εις την προσπάθειάν ταύτην.

Πίστευσον, άγαπητέ αδελφέ Πρόσκοπε, εις τά ειλικρινή μου αισθήματα.

Ιδικός σου

ROBERT ΜΠΑΝΤΙΕΝ-ΠΑΟΥΕΛ

Τά δέματα με τά περιεχόμενα ένδύματα διά τους έν άπελπισία εύρισκόμενους αδελφούς Προσκόπους θα άποστέλωνται όσο τό δυνατόν τάχιστα εις τό Διεθνές Γραφείον 25 Buckingham Palace Road, Λονδίνον. S. W. 1. τό όποιον θα φροντίση διά την ταχείαν άποστολήν των εις Ελλάδα.

Πολλαι Ομάδες άπήνησαν ήδη εις την εκκλησίαν μου, ύποσχόμεναι να προσφέρουν ένα μικρόν ποσόν εκ των κερδῶν των χειμερινῶν ύποδημάτων του Ταμείου « Βοήθησον τό άποθεματικόν Κεφάλαιον των Προσκόπων μας » τό όποιον μας επέτρεψε να βοηθήσωμεν τόσον πολύ τους αδελφούς πρόσκοπους άλλων χωρῶν. Έλπίζω ότι και πολλαι άλλαι Ομάδες θα ακολουθήσουν τό παράδειγμα των και θα κρατήσουν μια θέση στην καρδιά τους για τους έν κινδύνῳ Προσκόπους. Προς γνώσιν όλων όσοι κατέβαλον εις αυτό τό Ταμείον μέχρι της στιγμής, δημοσιεύομεν την ακόλουθον κατάστασιν ήτις έξεδόθη υπό του ταμείου Sir George Noble. Τό συνολικόν ποσόν τό ληφθέν μέχρι της 5 Νοεμβρίου 1922 άνέρχεται εις Λίρας 2.224-6 σελλίνα και 6 πέννες. Ποσόν παραχωρηθέν διά την βοήθειαν των έκπατρισθέντων Προσκόπων Λίραι 2.179 σελλίνα 4 πέννες 1. ή βοήθεια παρεσχέθη εις τους εξής:

Εις Ρουμανίον	Λίρ.	576	13 9—
» Σερβίαν	»	413	15 0—
» Γαλλίον	»	310	10 0—
» Βέλγιον	»	208	7 7—
» Τσεχο-Σλοβακίαν	»	201	4 7—
» Πολωνίαν	»	199	3 0—
» Ρωσίαν	»	140	6 7—
» Αλβανίαν	»	39	8 2—
	»	23	14 6—
» Ούγγαρίαν	»	20	0 0—
» Αρμενίαν	»	15	0 0—
» Αυστρίαν	»	10	0 0—
» Διαφόρους προσωπικάς περιπτώσεις δυστυχίων	»	21	1 0—
Σύνολον	Λίρ.	2.179	4 1—

Τούτο άφίνει υπόλοιπον £ 45.2|5 και έχομεν ακόμη πολλὰς εκκλήσεις εις τας όποιας άνυπομονούμεν να άπαντήσωμεν. Παρακαλώ κάμετε ότι δύνασθε. Θα προσθέσω προς έπαινον του αξιοτίμου ταμίου μας, ότι ούδέν έξοδον έπεβάρυνε τό κεφάλαιον τούτο.

Τό άνωτέρω θα εύχαριστήση πάντας τους έγγραφέντας διότι άποδεικνύει ότι και τά ελάχιστον λεπτόν έχρησιμοποιήθη διά την βοήθειαν των έν άπογνώσει Προσκόπων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΝΗ

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ἀκούτε, παιδιά μου, τὴν φωνὴν τοῦ δάσους ποῦ σᾶς καλεῖ ;

Ἡ ἀσφυκτικὴ καὶ ἐκνευριστικὴ ζωὴ τῶν πόλεων σᾶς ἐμποδίζει νὰ ἀκούσετε, ἀλλὰ ἐλάτε μαζί μας στὸν καθαρὸ ἀέρα, ἐντεινάτε τὴν προσοχὴ καὶ θὰ πῆτε ὅτι εἶναι κάτι ποῦ σᾶς τραβᾷ :

Ἡ ἀσφυκτικὴ καὶ ἐκνευριστικὴ ζωὴ τῶν πόλεων σᾶς ἐμποδίζει νὰ ἀκούσετε, ἀλλὰ ἐλάτε μαζί μας στὸν καθαρὸ ἀέρα, ἐντεινάτε τὴν προσοχὴ καὶ θὰ πῆτε ὅτι εἶναι κάτι ποῦ σᾶς τραβᾷ :

Σᾶς χρειάζεται ὁ ἐλεύθερος ἀέρας τῆς ἐξοχῆς, τὰ μάτια σᾶς ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ φῶς, οἱ πνεύμονές σας ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ καθαρὸ ἀέρα.

Σᾶς χρειάζεται ἥλιος, ἀνοικτὸς ὁρίζων, πεῦκο, θυμᾶρι.

Γίνετε Πρόσκοποι, πηγαίνετε μὲ τοὺς Ἀρχηγούς σας, ποὺ ξεύρουν ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ δάσους, αὐτοὶ θὰ σᾶς διδάξουν τὸ μεγάλο εὐεργετικὸ μυστικὸ τῆς φύσεως.

Οἱ Πρόσκοποι εἶναι παιδιά γεμᾶτα ἐνθουσιασμό, γεμᾶτα πρωτοβουλία, γεμᾶτα δραστηριότητα. ἔχουν χρυσὴ καρδιά, γιατί ἔχουν διδαχθῆ νὰ εἶναι καλοὶ μὲ ὅλους, ἔχουν ἐνεργητικότητα, εἶναι ζωηροὶ, εὐθύμοι. Εἶναι οἱ σημερινοὶ Ἴπποτα.

Διὰ νὰ γίνης «πρόσκοπος» πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ τὸ θέλῃς καὶ πρέπει νὰ ξεχάσῃς τί θὰ πῆ μίσος, μνησικακία. Πρέπει νὰ φτιάξῃς ἐκ νέου τὸν χαρακτῆρα σου, μὲ μιὰ λέξι νὰ ξαναγεννηθῆς. Ὁ Πρόσκοπισμός εἶναι ἡ τέχνη τοῦ νὰ γνωρίσῃς καὶ ἐννοήσῃς τὴν φύσιν μελετώντας αὐτὴν ἀδιακόπως. Γευθῆτε ὅλοι τὰς ἀπολαύσεις μιᾶς ζωῆς στὸ στρατόπεδο.

Θὰ συναντήσετε πολλὰς δυσκολίας καὶ θὰ χρειασθῆ νὰ τὰς ἀντιμετωπίσετε μόνοι σας μὲ τὴν ἐνεργητικότητά σας. Θὰ ἔχετε πολλὰ δύσκολα βήματα νὰ κάμετε καὶ κάποτε θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ ὀπισθοχωρήσετε. Ἀλλὰ αὐτὰ αἱ δοκιμασίαι εἶναι ποῦ θὰ σᾶς ἀναδείξουν μεγάλον.

Ἐπειτα, ἐκτὸς ὅλων αὐτῶν, θὰ μάθετε νὰ ἀγαπᾶτε τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, νὰ θαυμάζετε τὰς ὠραίας δύσεις ἡλίου, τὰς καλοκαιρινὰς νύκτας, ὅλα ἐκεῖνα τὰ μυστηριώδη φωτᾶκια ποῦ λάμπουν εἰς τὸ στερέωμα καὶ λέγονται ἄστρα.

Θὰ ὀπλισθῆτε μὲ θάρρος, καρτερίαν, δύναμιν, μὲ υγείαν. Θὰ διδαχθῆτε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ θὰ ἰδῆτε πόσον εὐχαρίστησιν αἰσθάνεται κανεὶς ὅταν βοηθεῖ τοὺς πάσχοντας. Θὰ συνηθίσετε νὰ σκορπᾶτε γύρω σας τὴ χαρὰ, τὴν εὐτυχία.

Ὁ Πρόσκοπισμός εἶναι ὁ Ἴπποτισμός τῆς Νεολαίας καὶ ὑφίσταται εἰς ὅλας τὰς χώρας. Εἶναι ἡ πρωτοπορεία ἡ ὁποία θὰ ὀδηγήσῃ τὴν κοινωνίαν εἰς νέους κόσμους φωτεινοὺς καὶ υγιεῖς.

ΑΔΕΞ.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Εἶδος ἀνιχνεύσεως

Οἱ Πρόσκοποι ἀναχωροῦν ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ εἷς. Ἐπὶ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς περιοχῆς ἐφ' ἧς καίξεται τὸ παιγνίδιον σημειοῦνται διάφορα σημεῖα ἀπέχοντα ἐξ ἴσου ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Διὰ κληρώσεως ὀρίζεται τὸ σημεῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος Πρόσκοπος θὰ ἀναχωρήσῃ. Ὁ καθαρισμὸς ἐνὸς ἐκ τῶν σημείων τούτων εἶναι δυσκολώτερος τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὸν Πρόσκοπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔτυχε τὸ σημεῖον αὐτὸ παρέχονται προκαταβολικῶς μερικοὶ βαθμοὶ περισσότεροι. Ὅλοι θὰ ἀναχωρήσουν ταυτοχρόνως καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψουν τὸ ταχύτερον.

Ὁ τελευταῖος λαμβάνει βαθμὸν 0. Οἱ ἄλλοι λαμβάνουν ἓνα βαθμὸν κατὰ λεπτὸν ἐφ' ὅσον θὰ φθάσουν ἐνωρίτερα τοῦ τελευταίου. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ὀφειλόν νὰ δώσουν ἐκθεσιν ἀφορώσαν ὅ,τι εἶδον κατ' ὁδόν. Ἡ καλύτερα ἐκθεσις βαθμολογεῖται μέχρι βαθμῶν 10. Δὲν δίδονται πληροφορίαι εἰς τὸν Πρόσκοπον, ἀπλῶς μόνον ὀρίζεται τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μεταβῆ καὶ τί θὰ κάμῃ ἐκεῖ. Ἐὰν διαστάξῃ νὰ μεταβῆ ἢ ἐρωτήσῃ διὰ τί, τοῦ ἀφαιροῦνται μερικοὶ βαθμοί. Ὅστις ἔχει μεγαλύτερον ἄθροισμα βαθμῶν ταχύτητα ἐπιστροφῆς καὶ ἐκθέσεις καλῶς.

2) Ἀσκῆσις διὰ νὰ συνηθίσωμεν νὰ βλέπωμεν γρήγορα

Λαμβάνομεν 2 τετραγώνους πίνακας 0,30 μ. ἐκάστην πλευράν, διηρημένους εἰς 24 τετραγωνίδια, ἐπίσης δὲ καὶ 10 μαύρους καὶ 10 λευκοὺς πεσσούς. Δύο παῖκται συμμετέχουσι τοῦ παιγνιδίου. Δίδομεν εἰς ἕκαστον παίκτην ἓνα πίνακα καὶ ἀνὰ 5 λευκοὺς καὶ μαύρους πεσσούς. Ὁ εἰς τοποθετεῖ τοὺς πεσσούς του ἐπὶ τοῦ πίνακος του ὅπως θέλει καὶ τοὺς δεικνύει ἐπὶ 5—10 δευτερόλεπτα εἰς τὸν ἄλλον καὶ κατόπιν τὸν σκεπάσει. Ὁ ἀντίπαλος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ του πίνακος τοὺς πεσσούς του ὅπως τοὺς εἶχεν ὁ ἄλλος. Ἐκαστον σφάλμα στοιχίζει ἐλάττωσιν ἐνὸς βαθμοῦ. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἀντιπάλου.

3) Ἀλεκτορομαχία

Λαμβάνομεν 2 στερεὰς ράβδους 0,60 μ. μήκους καὶ καλύπτομεν τὰ ἄκρα τῶν μὲ πανιά. Αἱ δύο ράβδοι ἀντιπροσωπεύουν τὰ κέντρα τοῦ ἀλέκτορος. Χαράσσομεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κύκλου διαμέτρου 2,50 μ. Οἱ δύο ἀντίπαλοι κάθονται ὀκλαδὸν μὲ τὴν μίαν ράβδον ἕκαστος ὀπισθεν τῶν γονάτων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τοὺς βραχίονας περὶ τὰ ἄκρα τῆς ράβδου. Ἐκαστος τῶν παικτῶν προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὸν ἄλλον νὰ χάσῃ τὴν ἰσορροπίαν καὶ νὰ τὴν ῥίψῃ ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλον ἢ νὰ ῥίψῃ τὴν ράβδον καὶ ὅστις τὸ κατορθώσῃ κερδίζει.

Πολλοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀφήνουν νὰ σβύωνται σιγὰ σιγὰ ἢ ἐπιθυμῆς τους, ἢ φιλοδοξίαις τους. Δὲν νοιώθουν πῶς ἢ ὑπομονὴ καὶ ἢ ἐπιμονὴ δίδουν στὸ ὄνειρο τὴν πιθανότητα νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Ἐχετε πάντα μπρὸς στὰ μάτια τὸν ἰδεώδη τύπον τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦσατε νὰ εἰσθε. Πιστεύετε ἀκραδάντως πῶς μορεῖτε νὰ τοῦ μοιάσετε, καὶ θὰ τοῦ μοιάσετε.

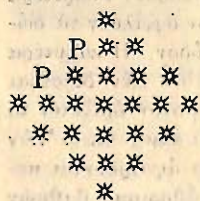
ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΙ ΓΡΥΦΟΙ

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΡΙΑΜ

Ἄστηρ

Νὰ ἀντικατασταθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, ὥστε νὰ ἀναγινώσκειται καθέτως τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Γερμανίας, ὀριζοντίως πόλις τῶν Ἰνδικῶν νήσων, διαγωνίως δὲ ἀφ' ἑνὸς τὸ ὄνομα ὄρους τῆς Εὐρώπης καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ὄνομα μεγάλου γεωγράφου.

Ρόμβος

Νὰ συμπληρωθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ῥόμβος τέλειος, ν' ἀναγινώσκονται δηλαδὴ εἰς τὰς ἀντιστοίχους γραμμάς αἱ αὐταὶ λέξεις καθέτως καὶ ὀριζοντίως.

Ὁ Βριάμ εἶναι συγγραφεὺς Ἄγγλος περιώνυμος διὰ τὴν εὐφυΐαν του. Ἡμέραν τινὰ θέλων νὰ ἐξέλθῃ εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην του.

— Γιάννη φέρε μου τὰ ὑποδήματά μου.

— Νὰ τα ἀφεντικό, εἶπεν ὁ Γιάννης καὶ τὰ ἀφήκε πρὸ τοῦ κυρίου του, ἀλλὰ καταλασπωμένα ὅπως ἦσαν ἀπὸ χθές.

— Πῶς; εἶπεν ὁ Βριάμ δὲν τὰ ἐκαθάρισες;

— Ἄ! μπᾶ, ἀφεντικό δὲν ἀξίζει τὸν κόπο! Για ἰδέτε ἀπὸ τὸ παράθυρο τί λάσπη εἶνε ἔξω. Ὑστερα ἀπὸ δύο ὥρες θὰ καταλασπωθῶν ὅπως καὶ τώρα.

Καλὰ, εἶπε ὁ Βριάμ· ἐφόρεσε τὰ ὑποδήματά του καὶ ἐτοιμάσθη ν' ἀναχωρήσῃ.

| Ἀφεντικό· εἶπεν ὁ Γιάννης.

— Τί τρέχει;

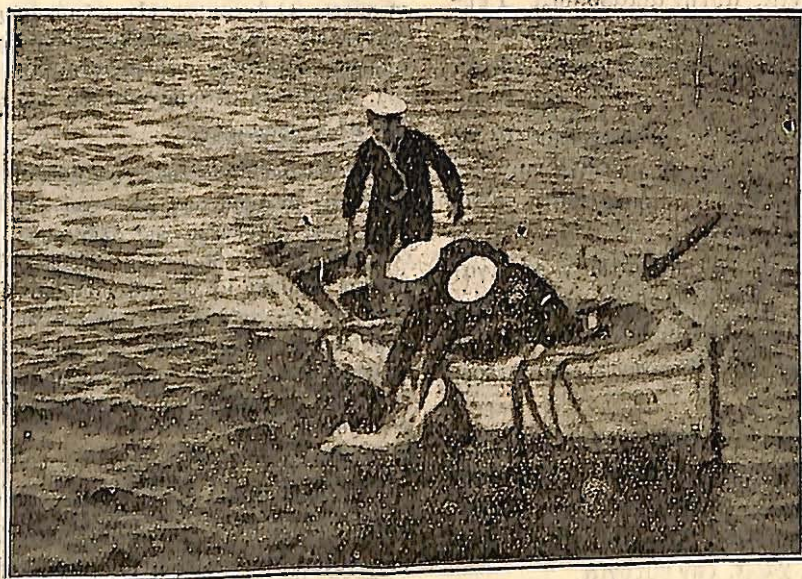
— Καὶ τὸ κλειδί τοῦ ντουλαπιού;

— Τί νὰ τὸ κάμεις;

— Για νὰ φάγω, ἀφεντικό πεινώ.

— Ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ δύο ὥρες θὰ ξαναπεινάσῃς πάλιν· δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ φάγῃς.

— Ἐκτοτε ὁ Γιάννης ἐφρόντιζε νὰ καθαρίξῃ καὶ μὲ προσοχὴν τὰ ὑποδήματα τοῦ Βριάμ.

ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΠΝΙΓΟΜΕΝΟΥ

ὑπὸ Ὁμάδος Ναυτοπροσκόπων Πειραιῶς

*Ο

*Αρχηγός Προσκόπων Περιστάσεως
Φακῆς Μιχαήλ

Πρὸς

Τὸν κ. Γενικὸν Ἐφοροῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων

Ἀθήνας

Τὸ μοιραῖον κατάντημα τῆς ἰδιαιτέρας Πατρίδος μου, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅσον καὶ τὸ συμβάν δυστυχῶς πάθημα τῆς φίλης ἰδιαιτέρας τῶν Προσκόπων μου Πατρίδος, τῆς Περιστάσεως. Ἀνατ. Θράκης, κατέστησαν ἡμᾶς μετὰ τῶν οἰκογενειῶν μας ἅπαντας φερεοίκους καὶ πλανωμένους, παλαιώντας μὲ τὴν δεινὴν μας τύχην.

Ἀλλὰ καὶ μακρὰν τῆς Πατρίδος μας ἐκεῖνης, εἰς τὴν ζωντανὴν ἄτρωτον ἐδῶ Πατρίδα εὐρισκόμενοι, παρὰ τὸ οἰκογενειακὸν καὶ ἀτομικὸν μας δυστύχημα, δὲν ἔ' ἀπολέσωμεν βεβαίως ὀριστικῶς τὴν ἐλπίδα προσεχοῦς ἐπ' ἀσφαλῆ ἐλευθερίᾳ ἀποκαταστάσεώς μας εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἐκεῖνους τόπους ὅπου οἱ τάφοι τῶν πατέρων μας ἔμειναν.

Διατὶ νὰ μὴ ἐλπίσωμεν; «Ταχ' αὐριον ἔσθ' ἄμεινον»! Ἀπελθόντες ἤδη τοῦ τόπου διαμονῆς μας, διεσκορπισμένοι καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν καὶ Δυτ. Θράκην, Ἀρχηγοὶ καὶ Πρόσκοποι, θὰ διατηρῶμεν πάντοτε ζωντανὴν τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀρίστων διδαγμάτων τοῦ Προσκοπισμοῦ, τῶν λοιπῶν συναδέλφων μας, Ἀρχηγῶν καὶ Προσκόπων, Ἀνατολικῆς Θράκης, ἀλλὰ καὶ Ὑμῶν τῶν καλῶν ἠγητόρων τοῦ Ἐθνικοῦ Προσκοπισμοῦ, εὐχόμενοι ὅπως τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἔργον παγίωσι βαθύτερον τὰς ρίζας του εἰς τὴν ψυχῆν τῶν νεανιῶν μας, ἵν' ἀποβῆ ὡς προώρισται ὁ σπουδαιότερος συντελεστής τῆς ἀναπλάσεως τῆς διαδόχου γενεᾶς εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὁποίας ἡ ἐπανατέλλουσα Πατρίς Ἑλλάς θὰ ἐμπιστευθῆ τὴν διατήρησιν εὐτυχοῦς εἰρήνης καὶ γαλήνης.

Εὐγνώμων διότι μοὶ παρεσχέθη ἡ τιμὴ νὰ καταλογίζωμαι μετὰ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, θὰ εὐχαριστηθῶ ἐὰν δύναμαι νὰ διατηρήσω πλεονέκτημα φίλου εἰλικρινοῦς αὐτῷ καὶ παρακαλῶ δεχθῆτε ἐκ μέρους μου καὶ τῆς πρὸς Ὑμᾶς τοὺς ἠγήτορας ἐξόχου σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Ἐνας χρόνος κλείει ἀπὸ τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ «Ἐσο Ἐτοιμος» καὶ τὸ Σῶμα προσεπλάθησε πάντοτε νὰ χαρίσῃ εἰς τοὺς προσκόπους του ἓνα περιοδικὸ τέλειο καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς ἐκτυπώσεως. — Τὴν προσπάθειαν ὅμως αὐτὴν τοῦ Σώματος δυστυχῶς δὲν ἐνίσχυσαν οἱ πρόσκοποι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐλάχιστοι ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Μάτην ὁ Γεν. Ἐφορὸς ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀρωγὴν τῶν προσκόπων, μάτην παρώτρυνε αὐτοὺς νὰ ἐγγραφῶν καὶ ἐγγράφουν καὶ ἄλλους συνδρομητάς. Τοιαύτη ἦτο ἡ ἀδιαφορία των, ὥστε μόνον 300 συνδρομηταὶ νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐσο Ἐτοιμος».

Οὔτε ἡ τελειότης τοῦ περιοδικοῦ, οὔτε ἡ τεραπνὴ καὶ διδακτικὴ ὕλη του, οὔτε ἡ εὐτελής συνδρομὴ του προσείλκυσαν τοὺς βαθμοφόρους καὶ προσκόπους νὰ τὸ ἀγαπήσουν καὶ τὸ ἐπιβάλλουν.

Διὰ τοὺς ἄνω λόγους εὐρισκόμεθα εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ σκεφθῶμεν ἂν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ μέλλον ἢ ἐκδοσίς του καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ ποίους ὄρους.

Πρέπει οἱ βαθμοφόροι καὶ πρόσκοποι νὰ καταβάλλουν τὰς προσπάθειάς των νὰ τὸ ἐπιβάλλουν ἀφοῦ καὶ αὐτὸ εἶναι ἓνα δυνατὸ μέσον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ μας.

*Ἡ Σύνταξις

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Σῦρος.—Ἐσχηματίσθη 2. Ο. Ν.Π. τῆς ὁποίας τὴν ἀρχηγίαν ἀνέλαβεν, ὁ πρῶτον ἀρχηγὸς τῆς ; Ο. Προσκόπων καὶ ὑπολιμενάρχης Σύρου κ. Σ. Ἀθανασούλιας. «Ἦδη ἡ ὁμὰς ἀριθμεῖ δέκα προσκόπους, τοὺς ὁποίους ὁ κ. ἀρχηγὸς προσπαθεῖ νὰ καταρτίσῃ τελείους ναυτοπροσκόπους. Ἡ Σῦρος θὰ εἶνε εὐτυχὴς νὰ ἀποκτήσῃ τοὺς πρῶτους πραγματικοὺς ναυτοπροσκόπους. Τὴν προπαρελθούσαν Πέμπτην, καθὼς καὶ τὴν Κυριακὴν ἐγένοντο γυμνάσια κοπηλασίας, τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν γυμνάσια ἱστιοπλοίας μὲ θάλασσαν πάρα πολὺ τεταραγμένην. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος μᾶς προετοιμάζει μίαν ὠραίαν ἐορτήν, τὴν ὁποίαν θὰ τιμήσουν καὶ αἱ ἀρχαί, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς Σημιαίας τῆς ὁμάδος καὶ τῆς ὄρκωμοσίας ὅλων τῶν Ναυτοπροσκόπων.

ΞΕΝΗ ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

—L' «Eclairer Grec» C. Dimitracο 18 rue Stournara Athènes desire echanger lettres et timbres avec des Eclaireurs Armeniens, Serbes ou Portugais,

—Ο Ὀλλανδὸς Ὑπαρχηγὸς Προσκόπων J. Butter Dadeestraat 34 Rotterdam ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ Ἑλληνας Προσκόπους Γαλλιστί. Ἀγγλιστί ἢ Γερμανιστί.

—Ο Adolpho Mosquera Ande Chef Scout Catdas de Reyes-Pontevedra Espana ἀνταλλάσσει γραμματόσημα Ἑλληνικά, Ἀμερικανικά Πορτογαλικά Ἴσπανικά ὡς καὶ προσκοπικά Περιοδικά.

Ἄν ἐπιθυμεῖτε νὰ προοδεύσετε στὸ δρόμο τοῦ ἐδιαλέξατε στρέψατε ὅλας τὰς σκέψεις πρὸς τὴν ὀρισμένη αὐτῆ διεύθυνσιν, καταστήσατε τις ὅσο τὸ δυνατόν, πλὴ ζωντανές. Συγκεντρώσατε τὰς σκέψεις σας τόσο ὅσο νὰ αἰσθανθῆτε πὼς σὰς ἀνυψώνουν καὶ καταστοῦν πιθανὴν τὴν πραγματοποίησιν τῶν βλέψεών σας. Μὲ τὸν καιρὸ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ἀσθενικὸ, μὲ τὸν ἀτελεῖ χαρακτήρα, πού ἐδημιούργησε ἡ ψεύτικη ἀντίληψις τῶν πραγμάτων θὰ ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τὸν ἰδεώδη τύπο τοῦ ἀνθρώπου, τὸν πραγματικὸ ἄνθρωπο πού ἐδημιούργησε ὁ Θεός.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΦΟΡΟΝ

Ἀγαπητέ μου Ἀρχηγέ,

Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ γράμμα πού εἶχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ στείλετε μὲ τὸν ἀγαπητὸ Ρήγα, καὶ ἰδιαίτερος γιὰ τὰ «Ἔσο Ἐτοίμος», τὰ ὁποῖα μὲ ἐνεθουσίασαν κυριολεκτικῶς.

... Βλέπω ὅτι ἐπὶ τέλους ὁ προσκοπισμὸς εἶρε ἐν τῷ προσώπῳ σας, τὸν ἄνθρωπον πού τοῦ ἐχρεώζετο. The right man in the right place. Ἡ ὄραία αὐτὴ ἀγγλικὴ ἔκφρασις δὲν εἶχε ποτὲ τόσον ἐπιτυχή ἐφαρμογήν. Σεύρω, ἐκ πείρας, ὅτι γιὰ νὰ προοδεύσῃ τὸ Σῶμα χρειάζεται δουλειὰ γερή, ἀέναος. Ἀλλὰ γνωρίζω συγχρόνως ὅτι δὲν εἰσθε ἀπὸ ἐκείνους πού τρομάζουσιν αἱ δυσκολίαι καὶ ἀπογοητεύουσιν τὰ προσκόμματα.

Πόσο θὰ ἠθελα νὰ ἦμουν κι' ἐγὼ στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ σᾶς βοηθοῦσα σ' αὐτὸ τὸ κολοσσιαῖο ἔργο πού ἀνελάβατε. Γιατὶ φαντάζομαι ὅτι παρ' ὅλας τὰς μεγαλοπρεπεῖς Ἐπιτροπὰς καὶ Συμβουλίας, ἡ ψυχὴ τοῦ Σώματος, ὁ κύριος μοχλὸς τῆς ἐργασίας εἰσθε σεῖς. Γιὰ μένα, πού σᾶς ξεύρω καλὰ εἰσθε καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη: εἰσθε ἐγγύησις διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Σώματος.

Τώρα μάλιστα τὸ «Ἔσο Ἐτοίμος» εἶνε προσκοπικὸ περιοδικό. Μὲ ὕλην πολλήν, τεχνικήν, εὐχάριστὴν καὶ ὄραία ταξινομημένη. Καὶ αἱ Ἡμ. Διαταγαὶ πού περιέχει, λακωνικῆς καὶ ἔμμορφες, καὶ ὄχι σὰν ἐκείνες τῆς ἀτελειωτῆς πού βάζαμε στὴν ἐδῶ ἐκδοσί, καὶ πού κατανοοῦσε νὰ πιάσουν τὰ 3/4 τῶν σελίδων.

... Ἐδῶ δυστυχῶς κοιμούμαστε.

... Ὅλο ἠλπίζαμεν, οἱ παλαιοὶ διασώται τοῦ Προσκοπισμοῦ, ὅτι τὸ Σῶμα Ἀθηνῶν θὰ ἐλάμβανε καμμίαν πρόνοιαν καὶ γιὰ τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Σώματος Ἀλεξανδρείας. Δυστυχῶς ὅμως δὲν φαίνεται νὰ ἔγινε καμμία ἐνέργεια πρὸς τοῦτο. Ἡ καὶ ἂν ἔγινε, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξεν εὐνοϊκόν.

... Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ καλλιτέρα καὶ μοναδικὴ λύσις θὰ ἦτο ἐκείνη πού ἐσκέφθημεν μιά φορά, μερικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ὑπαρχηγοί. Τῆς βαθμιαίας δηλαδὴ ὀργανώσεως ὁμάδων, ἀνεξαρτήτων εἰς τὴν δράσιν των, κατὰ διαφόρους συνοικίας. Φυσικὰ τὰ μέσα τῶν Ὀμάδων αὐτῶν θὰ εἶναι κάπως περιορισμένα ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου μειονέκτημα. Θὰ προσπαθήσουν νὰ εὔρουν συνδρομητάς, ἐστὼ καὶ τοῦ σελινοῦ ἢ τοῦ μισοῦ ταλλήρου, καὶ μαζὺ μὲ τῆς συνδρομῆς τῶν προσκόπων, καὶ τίποτε ἐκτάκτους πόρους θὰ περνοῦν ὄραία αἱ Ὀμάδες, ἀνταποκρινόμεναι πρὸς ὅλας τὰς ἀνάγκας. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ

θὰ μπορούσε νὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ πρόσωπα συμπαιδουμένα τὸν Προσκοπισμὸν καὶ κατέχοντα καλὴν κάπως θέσιν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Ἐπ' οὐδενὶ ὁμως λόγῳ δὲν πρέπει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ πλουσίους. Τὸ Σῶμα γιὰ νὰ προοδεύσῃ κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, πρέπει νὰ στηρίζεται στὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ὁλοκλήρου τῆς παροικίας καὶ ὄχι μιᾶς ὀρισμένης τάξεως, καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἐνὸς ἀτόμου!

... Γιὰ τὴν στέγασιν τῶν Ὀμάδων εἶναι καὶ αὐτὸ εὐκόλο· θὰ μᾶς παρεχωρεῖτο πολὺ εὐκόλως ἀπὸ ἐνδωμάτιον εἰς τὰ ἐντευκτήρια τῶν διαφόρων σωματείων, διὰ 2—3 φοράς τὴν ἑβδομάδα. Τὸ πνεῦμα τοῦ προσκοπισμοῦ θὰ ἐξυπηρετεῖτο ἔτσι πολὺ καλύτερα, παρὰ μὲ τὰ μέγαρά καὶ τῆς ρεκλάμης.

Φυσικὰ ἡ ἀρχὴ θὰ γινότανε μὲ τὴν ἴδρυσιν μιᾶς μόνον ὁμάδος, προτύπου, γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας θὰ κατεβάλλοντο ἐξαιρετικῆς φροντίδες. Ἡ ἄλλες θὰ ἀκολουθοῦσαν μετὰ 2—3 μῆνες μία μία καὶ μεθοδικὰ, χάρις εἰς τὴν προηγουμένην πείραν.

Μετὰ ἀπὸ τὰ ἀτυχήματα τῆς δυστυχημένης μας Πατρίδος, ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ εἶναι ἡ διάπλασις γερῶν, σιδερένιων χαρακτήρων. Καὶ γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρέπει νὰ συντονισθοῦν ὅλαι αἱ ἐνέργειαι ὁμαδικαὶ καὶ μόνομερεῖς τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ γενεὰ πού σήμερον ἐκκολάπτεται πρέπει νὰ ἀνατραφῇ μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ γόητρου. Μὲ τὴν Μικρασίαν δὲν ἐξωφλήσαμεν. Ἄν ἕως τώρα μᾶς συνδέον μ' αὐτὴν δεσμοὶ ἐθνολογικοὶ, ἰσήμερὰ μᾶς συνδέουσιν ἰερώτερον δεσμοί. Μᾶς συνδέουσιν οἱ τάφοι χιλιάδων ἡρώων μας, τάφοι πού θὰ μᾶς φωνάζουν πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὅσο ὑπάρχει Ἑλληνιστὴν στὴν γῆ. Γιὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν κατήχησιν, ὁ Προσκοπισμὸς ἔχει ἱερὸν καὶ ἐπιτακτικὸν καθήκον νὰ παῖξῃ τὸ πρωτεύον μέρος. Αἱ ἀρχαὶ του τοῦ ἐπιβάλλοντος νὰ μὴ ἀφήνῃ τὴν ἀποκαρδίωσιν νὰ καταλαμβάνῃ τῆς καρδιῆς τῶν παιδιῶν. Τίποτε δὲν θὰ κάνουμε μὲ τὰ κλάμματα καὶ τὰ μοιρολόγια. Χρειάζεται δουλειὰ γιὰ νὰ ξαναγυρῇ ὁ Ἑλληνισμὸς σὲ καινούρια καλούπια. Νὰ τονωθῇ ἡ πεποίθησις γιὰ τὴν τελικὴν μας ἀποκατάστασιν, τὴν οἰκονομικὴν μας ἀναδιοργάνωσιν. Νὰ θεθοῦν αἱ βάσεις ἐνὸς ἐθνικοῦ ἐγωῖσμοῦ, σὰν τοὺς Ἑγγλέζους. Νὰ μὴ μισοῦμε κανέναν, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ κανένας ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ Πατρίς μας δὲν ἔχει συμφέρον. Πρὶν γίνουμε ἀγγλόφιλοι ἢ γαλλόφιλοι ἢ δὲν ξεύρω τί, ἄς μάθουμε νὰ εἶμαστε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, φιλέλληνες. Πρῶτα ὁ Θεὸς καὶ ὕστερα ἡ Ἑλλάς. Καὶ τίποτε ἄλλο.

Τὸ στάδιον δράσεως ἀνοίγεται εὐρύτατον ἐνώπιον τοῦ Προσκοπισμοῦ. Καὶ πρέπει ἡ δράσις του αὐτὴ νὰ ἐπεκταθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον γιὰ νὰ ἀποφέρῃ τὰ ἀποτελέσματα πού προσδοκῶνται. Τότε ἡ δόλια μας Ἑλλάδα θὰ μπορέσῃ νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλεύθερα. Ἐἴθε.

Σᾶς φιλῶ. Διὰ σὺς

Γ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

Ἀρχηγὸς Ο. Π. Α. Α.

ΙΔΟΥ
 Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΑΡΚΑ
 ΤΗΣ ΒΛΑΧΑΣ

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Συνδρομή Έτησια		Συνδρομή Προσκόπων	
Έσωτερικού . . .	Δραχ. 20.—	Έσωτερικού . . .	Δραχ. 15.—
Έξωτερικού . . .	Φρ. Χρ. 10.—	Έξωτερικού . . .	Φρ. Χρ. 6.—

Διεύθυνσις Περιοδικού « ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ » Νίκης 11, Αθήναι
 Adresse Rédact. « ESSO ETIMOS » 11 Rue Nikis, Athènes

Γραφείο: Ελληνογαλλικού Γυμνασίου, Πανεπιστημίου 45.